

The Knight

No. 1
 VOLUME 43
 SAUSIS - JANUARY, 1957

CONTENTS - TURINYS

IDEALAI, TIKROVĖ IR VEIKIMAS	Pranas Razvadauskas	3
"THIS HAPPENED TO ME"	John A. Sabulis	4
TRIJŲ KARALIŲ PAVYZDŽIU	Alfa Sušinskas	5
KUN. JONAS ŠVAGŽDYS		6
THE MOUTHPIECE OF THE KNIGHTS OF LITHUANIA — "The Vytis"	Phyllis Grendal	7
FEMININE FAIR — MERGAIČIŲ PASAULIS		10
NATIVE LITHUANIAN MUSICAL INSTRUMENTS	Prof. Juozas Žilevičius	12
LET'S GO TO LOS ANGELES	Rev. John C. Jutkevičius	13
GIMTOJI KALBA	L. Dambriūnas	14
POLA GLUGODIENĖ		14
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS	Ignas Sakalas	15
LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJA	Ignas Sakalas	17
WILLIAM V. GORSKI		18
1957 MEMBERSHIP DRIVE	John A. Stoskus	19
JUNIOR PAGE		20
VYČIAI VEIKIA — COUNCIL ACTIVITIES		21
AN INVITATION. Knights of Lithuania Council 96 of Dayton		24

KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL OFFICERS

1956-1957

REV. ALBERT J. CONTONS,
Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.

WALTER R. CHINIK, President
4649 Cook Ave., Pittsburgh 36, Pa.

EDWARD A. DANIELS, Vice President
44 Byron Street, Worcester, Mass.

JOHN A. STOSKUS, Vice President
5177 W. 64th St., Chicago 38, Ill.

MRS. MARCELLA ONAITIS, Rec. Sec'y.
2304 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.

MRS. RITA PINKUS, Fin. Secretary
76 Providence St., Worcester 4, Mass.

JOHN S. DANIELS, Treasurer
149 W. Eighth St., S. Boston 27, Mass.

BETTY TUCKER, Trustee
7143 S. Francisco, Chicago 29, Ill.

EDMUND RUDIS, Trustee
753 E. Seventh St., S. Boston 27, Mass.

KONSTANT J. SAVICKAS, Esq.,
Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago 32, Ill.

COMMITTEES

RITUAL

LONGINAS L. SVELNIS, Chairman
163 "I" St., South Boston 27, Mass.

STEPHEN J. ONAITIS, Secretary
2304 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.

JOSEPH SAKAITIS, Treasurer
60 Harrison St., Worcester 4, Mass.

LITHUANIAN AFFAIRS

FRANK VASKAS, Chairman
206 Van Buren St., Newark 5, N. J.

Chicago District —
LORRAINE DOMBROWSKI,
7037 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill.

Mid-Central District —
FRANK GUDELIS,
129 Rita Street, Dayton 4, Ohio

New York-New Jersey District —
ANNE KLEM,
183 Dukes St., Kearny, New Jersey

New England District —
ANNE MILLER,
602 Millbury St., Worcester 10, Mass.

SPORTS

Co-Chairmen

ALBIN MANST,
2223 No. St. Louis St., Chicago 47, Ill.

JOSEPH SABLE,
342 Grove St., Jersey City, N. J.

SENIOR COMMITTEE

ALEXANDER WESEY, Chairman
72 Steamboat Road, Great Neck, N. Y.

HONORARY MEMBERSHIP

LEONARD ŠIMUTIS, Chairman; JACK
L. JATIS, Secretary; ANTHONY J. MA-
ZEIKA, IGNAS SAKALAS.

Editor — DR. JUOZAS LEIMONAS,
52 Thomas Park, So. Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAI,
395 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

ADVISORY STAFF

REV. J. D. ZUROMSKIS, Boston, Mass.
WILLIAM V. GORSKI, Boston, Mass.
REV. A. J. CONTONS, Boston, Mass.
LILLIAN NAVICKY, Boston, Mass.

ART DIRECTOR

STAN KANCEWICK, Chicago, Ill.

LITHUANIAN CULTURAL

JACK STUKAS, Chairman
1264 White St., Hillside, N. J.

PUBLIC RELATIONS

LEONARD VALIUKAS, 906 W. 34th St.,
Los Angeles 7, Calif.

JUOZAS SADAUSKAS, 1513 Larchmont
Rd., Cleveland 10, Ohio

ANTHONY YUKNIS, 7240 So. Sawyer
Ave., Chicago 29, Ill.

All correspondence should reach the editor
by the 5th of the month preceding the
next issue. Correspondents may use pen
names, but all correspondence must bear
the signature and address of the writer.
The editor assumes no obligation to re-
turn any material not solicited.

VYTIS — THE KNIGHT

Published monthly by the Knights
of Lithuania. Entered as 2nd class
matter February 25, 1954, Putnam, Conn.,
under the Act of March 3, 1879.

POSTMASTER: if undeliverable, send
form 3579 to VYTIS, Putnam, Conn.

Immaculata Press

IDEALAI, TIKROVĖ IR VEIKIMAS

Pranas Razvadauskas

Pranas Razvadauskas, Vyčių Garbės Narys ir buvęs Vyčių Centro Pirmininkas prieš pat savo mirtį parašė šį paskutinį straipsnį ir prisiuntė "Vyties" Redakcijai. Čia mes savo mieliems skaitytojams ir patiekiamo. *Redakcija*

Gyvename ypatingus laikus — kai žmonijos civilizacija toli pralenkusi jos kultūrą. Nekurios mūsų civilizacijos rūšys taip savotiškai pasireiškia, kad sunku jas net suprasti. Ypatingai yra keisti žmonių santykiavimai: klasių su klasėmis, tautų su tautomis. Taip, antai, šaukiamos taikos konferencijos, daromi įvairūs tautų susitarinimai; iš kitos pusės: statomi naikintuvai, karo laivai, raketos, žodžiu — gaminami pavojingiausi ginklai pasauliui sunaikinti. Visa tuo siekiama sunaikinti kitas tautas ir per jų lavonus skintis sau kelią į tariamąją garbę.

Dabartinės žmogaus gyvenimo aplinkybės kelia daug nerimo dėl jo ateities. Ypatingai mažoms tautoms, kaip kad lietuvių, tenka daug dirbti dėl išsilaisvinimo ir budėti dėl savo egzistencijos.

Taip atrodo viešoji gyvenimo pusė. Tačiau, kaip atrodo mums nematoma ir kai kam negirdėta gyvenimo tikrovė, kuri slepiasi po gražiomis tarptautinio susitarinimo skraistėmis? Užkulisinis tautų gyvenimas šiais laikais yra ištikrųjų nepaprastas, neįsivaizduojamas ir nesuprantamas. Tūlas vokiečių rašytojas, po ilgo šio klausimo studijavimo, nurodė, kaip įvairaus plauko dažniausiai slaptos "požeminės" organizacijos atlieka baisų darbą tautų gyvenime. Tas organizacijas palaiko įvairios grupės, dažnai valstybės ir vyriausybės, kad per jas sukėlus pasirinktose tautose maištus, sunaikinus dorą ir religiją, ir tuo priruošus kelią anarchijai, kurią vėliau galima išnaudoti savo įtakai sustiprinti, ar visai pavergti bei sunaikinti tas tautas. Tam leidžiama religiją, dorą ir tautinę savygarbą naikinti laikraščiais, platinamos blogo turinio knygos, gaminami nedori paveikslai ir taip toliau... Tomis pinklėmis suaugusi visuomenė yra sunkiai sugaunama. Kas kita su jaunimu.

Jaunimas, tai lyg pavasario pražydusi gėlė, godžiai gaudo kiekvieną oro kvapą, renka kiekvieną spektro spalvą ir viską derina, viską krauna į savo skaisčių jaunatvės žiedą.

Jaunatvė, tai yra žmogaus amžius, kuriame viskas įamžinta skaisčiu žavėsiu, kuriame atsiskleidžia berybiai akiračiai, o juose spindi entuziazmo gaivinami didingi pasisekimai ir vilioja jaunuolio dvasią aukotis nuostabiems žygiams.

Į tą jaunimą, į tą trykštantį tautinės gyvybės šaltinį ir yra nukreiptos tamsiosios "požeminės" jėgos. Nelaimė, jos tame jaunime ir randa gerą dirvą prigyti ir plėtotis. Tokioje žmogaus gyvenimo

stadijoje lengva paveikti jį kartais ir menku dalyku, kurio jis nepaima kritiškai, ir jį demoralizuoti. Ir viskas, kas pirmiau jaunuoliui atrodė kilnu, ko jo širdis troško siekti, tų poveikių dėka, lieka menkaverčiu, tuščiu, be jokios prasmės.

Tai turi gerai įsidėmėti ir organizuotasai lietuvių katalikiškasis jaunimas, taigi ir mūsų vyčiai. Gera turėti gražius idealus, bet kartu reikia atydziai žvelgti į įvairius gyvenimo reiškinius, juos gerai paanalizuoti ir pasidaryti tinkamas išvadas. Šiuo atžvilgiu vertingos pagelbos duoda gera jaunimo organizacija. Ir tikrai didelė laimė yra tiems jaunuoliams, kurie yra vyčių organizacijoj. Bet dar labai daug yra Amerikoje lietuviškos kilmės jaunimo, kurių vyčių organizacijoj nėra. Jiems pavojai yra ypač dideli, nes pagelba juos sunkiai pasiekia. Ar nereikėtų mums daugiau jais susirūpinti? Gal reikėtų net paruošti specialią šiam reikalui veikimo programą. Toks veikimas stiprintų pačių vyčių organizaciją, lavintų, ugdytų pavienius jos narius ir daugialiam neorganizuoto jaunimo būtų suteikta gal net jų gyvenimui lemianti pagelba. Neabejotina, kad tuo būdu dalis to jaunimo įsiliėtų ir į vyčių eiles.

Visi šie dalykai turėtų mums rūpėti. Vyčių veikla turi apimti ne tik vyčius, bet ji turi išeiti ir už vyčių organizacijos ribų. Gera turėti kilnius idealus, bet būtina yra tiksliai orientuotis ir gyvenimo tikrovėj. Suderinę idealus ir gyvenimo tikrovę, mes galėsime padaryti našų ir savo veikimą.

Šia proga dar noriu prisiminti lietuvių tautos ir Lietuvos reikalus. Vyčiams šie reikalai tikrai nuoširdžiai rūpi. Bet ar mes galėtume drąsiai pasakyti, kad čia mes sunkumų neturime, kad čia mums niekas netrukdo ir nesistengia išmušti iš tikro lietuviško kelio bei veikimo. Jei mes, kiekvienas vytis, pažvelgsime į savo vidaus dvasios pasaulį ir į mus supančią aplinką, mes pamatysime, kad čia mes turime nemažiau, o kartais net daugiau sunkumų, kliūčių nei kitur. Visa laimė, kad mes turime tokių puikių vadų šioj srity, kad jie su savo talkininkais visas kliūtis laužo. Tai neša amžiną garbę ir tiems vadams ir vyčiams už sekmingą jų darbą. Bet ir čia mes turim rimtai pagalvoti kaip ir ką turime ateityje padaryti lietuvių tautai kelti ir Lietuvai laisvę iškovoti. Tai darbas kurį visi vyčiai visuomet privalo laikyti tokiu didžiu, dėl kurio apsimoka gyventi ir mirti. Tik tokios dvasios būdami mes įstengsime savo lietuvišką pareigą tinkamai atlikti.

John A. Sabulis, C-135

“THIS HAPPENED TO ME”

ONE OF THREE ESSAY WINNERS — John A. Sabulis, 3rd degree member of the Knights of Lithuania, charter member of Council 135, Ansonia, Conn. in 1950 and first president (1950-1953). Also served as council vice president, trustee and held office in the New England District. VYTIS correspondent under the pen name of “Nakties Pelėda”; co-chairman of the first New England District Convention held in Ansonia; chairman of council’s Ritual committee, Historian, and served as chairman on several council committees.

The date.. August 19, 1955 — Friday.

To many people here in Ansonia, this day will always be called “Black Friday”. A day that will be remembered through the years to come.

It was a dark dreary day with a heavy rain falling. It was the same type of rain that had been falling for over forty-eight hours previous.

This is just a brief resume of what this rain did to Ansonia, one of many towns along the banks of The Naugatuck River.

The Naugatuck River normally is so low that one can walk across it without the water getting waist high. This day it was not the same. The river had swollen to great new heights, overflowing its banks with little difficulty and spreading much distance beyond. No one knew of what was yet to come. Then it happened!

Water was already flooding the lower end of this small town. Evacuation was already begun by the local residents, comprised of Police, National Guardsmen and every able person who was around and willing to help.

By ten in the morning, most of Main Street was under at least six feet of water. What was going on was unbelievable! Buildings were floating past from other towns up the line. It was a very good indication of how they were faring. Debris had already filled the streets from stores, homes and every-

thing that was in the path of this torrent. Chaos had hit Ansonia.

I was called to duty with the Police earlier. As I neared one of the bridges that spanned the river from the East to the West I was amazed!

People were running off in both directions. It didn’t take long to see what was about to happen. It was giving way. A very good friend of mine abandoned his brand new 1955 Ford station wagon and ran for safety. He used his car to evacuate the less fortunates to higher ground. Little did he know that he too would soon need help. With a loud rumble the center piers went down, taking with them the entire bridge and new auto. A few minutes later all that remained was a crumbled mass of steel and concrete in the water which was now raging madly over it.

Freight cars began to burn and along with other members of the Police department. I began moving people to higher ground. A tenement, housing many families, now empty after quick evacuation, backed away from the street and like a large ocean lines went on its way down the river.

I was notified that help was needed elsewhere and had to leave this area. As I was leaving, I saw touching scenes of people clutching children, who in turn were clutching dolls and toys which they held dear. Some were too young to realize what was happening.

Helicopters were hovering overhead rescuing stranded persons off house tops and factories, wherever they were caught.

I began once again to aid in evacuation. One family being taken out of a building during the height of the flood will always remember this act by one of its members — a little girl. As the family was about to shove off, the girl exclaimed: “Mommy! I forgot my rosary!” and before anyone could imagine what was to happen next, she left the boat and returned to the doomed house. The mother had to be forcibly restrained from going after her. As fast as the little girl left, she returned clutching the rosary in her hand. One couldn’t keep back the tears as we watched.

We saw a priest climb in through a church window from a boat and swim to the altar inside to save the Blessed Sacrament. After the flood I helped that same priest whom I knew personally force the outside doors to survey the interior and the damage done. Nightfall found us on guard against looters in a deserted and lonely town without electricity, ice, food, medicine and many other items enjoyed in normal times.

The waters were receding slowly. Everyone was thankful for that. Early morning would find us surveying what was still intact in this ravaged town.

This was Black Friday just two months before our second flood, which everyone said could never happen.

Alfa Sušinskas

TRIJŲ KARALIŲ PAVYZDŽIU

Pagal Šventųjų Evangelijų pasakojimus, trys tolimos, nežinomos šalies karaliai atvykę į Betliejų Kūdikėlio Jėzaus aplankyti ir Jo pagarbinti. Savaimė aišku, kad tiems karaliams teko labai daug vargti savo kelionėje ano meto keliavimo sąlygose.

Šis gražus istorinis, evangelinis faktas turi gilią prasmę, būtent: siekiant tiesą pažinti, neturi būti bijomasi jokių vargų ir jokių kančių; pažintąją tiesą reikia priimti su meile ir reikia jos gyvenime laikytis.

Iš tikrųjų, tiesos siekti, jieškoti reikia nežiūrint jokių kliūčių, nepaisant erškėčiuoto kelio, vedančio į Tiesos Žvaigždę.

Meilė tiesai ir tiesos jėškojimas niekuomet nėra pasenęs dalykas. Kiekviena tiesa yra amžina, ir tiesos jėškojimas žmonėse niekuomet nepasibaigia.

Tiesa yra labai brangi vertybė, todėl ir kelias į ją dažnai yra sunkus, reikalaujantis daug vargo ir net kančios.

Iš visų tiesų pati brangioji ir vertingoji yra Kristaus paskelbtoji evangelinė tiesa. Ją pirmieji savo krauju aplaistė nekaltieji kūdikiai, Erodo išskersti tik dėl to, kad su jais kartu jis tikėjosi sunaikinsias ir pati Kūdikėlį Jėzų.

Prasidėjo pirmieji amžiai. Apaštalai, skelbę Kristaus paliktąją tiesą, už šį savo darbą turėjo krauju apmokėti, mirdami kankiniais. Pirmieji krikščionys, gyvendami meile Kristaus tiesai,ėjo į kalėjimus, tūkstančiais mirė tik dėl to, kad jiems Kristaus tiesa buvo brangesnė už jų pačių gyvybę.

Ir taip per visus amžius iki mūsų laikų milijonai krikščionių pasirenka verčiau mirti, negu atsisakyti Kristaus tiesos.

O tie baisieji mūsų laikai! Niekada nebuvo taip baisiai puolama Kristaus tiesa, kaip mūsų amžiuje. Iš antros pusės, niekada Kristaus

tiesa nebuvo tiek gausiai ginama, kaip tais pačiais mūsų moderniaisiais laikais. Juk dar niekada nesiliejo tiek daug kankiniško kraujo, kaip komunistiniame laikotarpyje, kada komunizmas pradėjo viešpatuoti jo pavergtuose kraštuose... Ir tik dėl to, kad milijonai žmonių myli Kristaus tiesą, o ne terorą brukamą komunistinį melą.

Norint tiesos siekti, jieškoti ir jos laikytis, reikia geros žmogaus valios. Pikta valia ir sugedusi širdis pažintos ir pasiektos tiesos nemyli ir jos nesilaiko; pikta žmogaus valia dėl savo sugedimo ir piktumo net kovoja prieš pažintąją tiesą, kuri jam prikiša jo sugedimą.

Mus žavi Kristaus tiesos kovotojai. Jie yra lyg žvaigždės naktį danguje. Tačiau vien žavėtis ir gėrėtis jais yra per mažas dalykas: kiekvienas iš mūsų turime ir įsijungti į tų Kristaus tiesos kovotojų eiles, kad tuo ir mes atliktume savo pareigą Kristaus tiesai.

Geros valios krikščionis visur sutinka progų, kuriose jis gali pasireikšti kaip Kristaus tiesos kovotojas.

Deja, nekartą pasitaiko, kad krikščionis nori naudotis Kristaus malonėmis, bet dėl Jo tiesos kovoti ir kentėti — nesiryžta. Kitais žodžiais betariant, toks krikščionis nori viską gauti iš Kristaus, o Jam nieko nenori jis duoti...

Varginga trijų karalių kelionė nusilenkti Kūdikėliui Jėzui yra šviesus ir pamokas pavyzdys visų laikų žmonėms, iš kurių nevienas bijo ir net nemėgsta tiesos ir dėl jos neparodo nė mažiausio pasiaukojimo.

Krikščionis, nekovoja dėl Kristaus tiesos ir nenorįs dėl jos prirėkus kentėti, nėra tikras krikščionis.

Kristaus tiesos meilė mus įpareigoja ne vien Jį mylėti, bet ir dėl Jo kentėti, kai to iš mūsų pareikalauja mūsų tikėjimas.

Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacija šventė 50 m. veiklos jubiliejų. Jos pirmasis kongresas įvyko 1906 m. balandžio mėn. 17 dieną, Wilkes-Barre, Pa., kuriame dalyvavo 120 delegatų, atstovaujančių 32 lietuviškas kolonijas.

Katalikų Federacija per 50 metų daug nudirbo: nustatydamą lietuvių katalikų veiklai bendras gaires, tą veiklą derindama, jai vadovaudama. To planingo darbo rezultatai ypač yra jaučiami trijose srityse: a) Katalikų Federacija Amerikoje žymiai prisidėjo prie tikėjimo išsaugojimo lietuvių tarpe, kartu pakeldama jų kultūrinį lygį, padėdama išlaikyti jų tautinę sąmonę, b) ji suteikė milžinišką moralinę ir finansinę paramą Lietuvai kovoje už laisvę ir nepriklausomumą, c) ji būdama artimame kontakte su National Welfare Conference kovoja už tuos pačius idealus, kurių siekia šio krašto organizuoti katalikai.

Ne visa galima skaičiais pavaizduoti. Pasitenkinsime vien skaitlinėm pažymėti, kiek Katalikų Federacija prisidėjo prie Lietuvos atstatymo. Šios gi tekalba pačios už save.

Katalikų Federacija, prasidėjus Pirmajam Pasauliniam Karui, suorganizavo Tautos Fondą, per kurį Lietuvai ir lietuviams gelbėti išleido 700 tūkstančių dolerių. Vėliau jos iniciatyva buvo sukurta Tautos Taryba, prie kurios ir liberalinės grupės prisijungė. Tautos Tarybos dėka buvo išgautas leidimas — Lithuanian Day, — per kurią Lietuvai buvo surinkta 120 tūkstančių dolerių. Ta pati Tautos Taryba ikūrė keturiose vietose Paryžiuje, Washingtone, New Yorke ir Šveicarijoje apie Lietuvą informacijų biurus, kurių išlaikymas kainavo netoli 200 tūkstančių dolerių. Ji budėjo ir Versalio taikos konferencijoje, pasiūsdama į ją delegacijas iš Amerikos ir Lietuvos. Visa tai kainavo apie 90 tūkstančių dolerių. Katalikų Federacija savo vardu surinko šimtus tūkstančių parašų po prašymu, kad Amerikos prezidentas Lietuvą pripažintų de iure. Lietuvos Nepriklausomybės pirmomis dienomis jos pasiulijimu atgaivintos valstybės vyriausybė išleido Laisvės bonus, kurių Amerikoje išplatinta apie

KUN. JONAS ŠVAGŽDYS

Kun. Jonas Švagždys gimė lapkričio 23 d. 1882 metais Sidabravo parapijoje, Panevėžio apskrityje. Kauno Kunigų Seminariją baigė 1906 metais ir tą patį metų gruodžio 2 dieną buvo išventintas kunigu. Sekmingai dirbo pastoracinį darbą ir plačiai pasižymėjo visuomeninėje, organiza-

50 Metų Kunigystės Jubiliejaus Proga

cinėje veikloje jau ano meto Lietuvos gyvenime.

1913 metais iš Lietuvos išvyko Amerikon. Gražiai dirbo įvairiose lietuvių parapijose. Bet ilgiausiai klebono pareigose išbuvo Brocktone šv. Roko lietuvių parapijoje — viso 29 metus. Dėl susilpnėjusios sveikatos iš tų pareigų atsisakė ir 1948 metais buvo paskirtas Nukryžiuotojo Jėzaus seserų kapelionu Brocktone. Šiose pareigose jis yra ir dabar, sekmingai talkininkaudamas seselėms jų palaimingoj katalikiškoj ir lietuviškoj veikloje.

Amerikos lietuvių gyvenime kun. Jono Švagždžio veikla yra plati ir gili, o jo įtaka didelė. Amerikoje be jo neapsiėjo joks didesnis lietuvių suvažiavimas, kuriam jis dažnai ir pirmininkavo. Dviejais atvejais, būtent 1918 ir 1940 metais jis lankėsi delegacijose pas J.A.V. Prezidentus Lietuvos reikalais. Jis yra buvęs ALR Katalikų Federacijos, L. Dar-

bininkų Sąjungos ir Blaivininkų Sąjungos pirmininku, L.R.K. Susivienijimo Amerikoje dvasios vadu, Amerikos Lietuvių Tarybos, Kunigų Vienybės ir kitų centrinių organizacijų valdybų nariu; yra visos eilės organizacijų garbės narys.

Jis visą laiką rūpinosi, rūpinasi ir kuo tik išgali padeda lietuviškam katalikiškam jaunimui. Tai gerai žino ir vyčiai. Kur tik jisai buvo, ten, jo nuoširdžiai globojami, gražiai veikė ir vyčiai. Ir dabar jis daug padeda vyčiams.

Lietuvos vyčiams yra malonu pasveikinti kun. Joną Švagždį jojo 50 metų kunigystės jubiliejaus proga ir palinkėti jam dar ilgo, gražaus ir sėkmingo darbais gyvenimo. O kadangi jis labai myli Lietuvą ir jai daug dirba, tai tiap pat linkime jam sulaukti Lietuvos laisvės ir pasigrožėti jos naujuoju kilimu į šviesesnę rytą.

trys milijonus dolerių ir šiame darbe pirmavo Katalikų Federacija. Lenkai 1920 m. Vilnių užgrobė. Katalikų Federacija šalia protesto tuometiniam Lietuvos prezidentui pasiūnė 41 tūkstantį dolerių sostinės vadavimo fondui. Ji ir kiekvienais metais ragindavo savuosius aukoti Vilniaus atgavimui. Katalikų Federacija rėmė ir Lietuvos Raudonąjį Kryžių, pasiūsdama jo išikūrimo dienomis 40 tūkstančių dolerių.

Be abejo, Katalikų Federacijai rūpėjo, kad atgaivinta Lietuva būtų tvarkoma krikščioniškais ir demokratiniais pagrindais. Tam tikslui ji nesigailėjo lėšų. Lietuvos Krikščionių Demokratų partija gauna 1922 m. 10 tūkstančių dolerių iš Katalikų Federacijos, kad tik ši seimo rinkimus laimėtų. Katalikų vadų paruošimas Federacijai visuomet buvo dėmesio centre. Ji tad Šveicarijoje išikūrusiai draugijai "Lituania", kurios tikslas teikti stipendijas lietuviams katalikams studentams,

studijuojantiems šiame kalnų krašte, padovanoja 10 tūkstančių dolerių. Ta pati Federacija 1922 m. paskelbė krikščioniškai kultūrai remti piniginių vaju, iš kurio 45 tūkstančiai dolerių buvo paskirti profesūros paruošimui būsimam katalikų universitetui Lietuvoje. Lietuvos įvairios katalikiškos organizacijos kreipėsi į Katalikų Federaciją, prašydamos finansinės paramos. Tam tikslui ji yra išleidusi apie 150 tūkstančių dolerių. Ji, beto, į Ameriką buvo pakvietusi ateitininkų, pavasarininkų, įvairių vienuolynų, kunigų seminarijų atstovus. Federacija juos čia šiltai priėmė, jų kelionės maršrutus nustatė, jų piniginių vaju planus aprobavo, vadovavo, ragino visus aukoti.

Katalikų Federacijai buvo skaudu, kai demokratinės katalikų laisvės Lietuvoje buvo imtos varžyti — ji siuntė protestus, rašė memorandumus tuometiniam Lietuvos valdžiai. Nežiūrint patirto nedėkingu-

mo, užėjus antram pasauliniam karui, Lietuvai netekus nepriklausomybės Katalikų Federacija imasi iniciatyvos kviesti visus į bendrą vadavimo darbą — įsteigiamas Altas, kuriamas Balfas.

Katalikų Federacijos darbų pėdsakai surandami ir Amerikos lietuvių katalikų gyvenime. Ji teikė savo paramą ir lietuviškom parapijoms, mokykloms, vienuolynams, spaudai, organizacijoms. Jai ypatingai rūpi jaunimo išlaikymas katalikiškoje ir lietuviškoje dvasioje. Ji tad finansuoja vaikų laikraštėlį "Eglutė", nuperka 226 akrių ūki netoli Detroito, kuriame ruošiama jaunimui vasaros stovykla, kad šis atostogas galėtų praleisti lietuvių seselių priežiūroje.

Katalikų Federacijos nuveikti darbai kalba patys už save. Ji gyvuoja ir gyvuos. Tik reikia visiems lietuviams katalikams jai talkininkauti, ypač jaunimui.

THE MOUTHPIECE OF THE KNIGHTS OF LITHUANIA - THE "VYTIS"

PHYLLIS GRENDAL

When a Lithuanian girl wins a beauty contest, when a Lithuanian young man gets an athletic scholarship to some college or a Lithuanian youth excels in any competition we naturally like to hear about it. With a rich historical background and a dynamic present day Lithuanian-American youth, supplimented by the new arrivals from Lithuania, the Knights of Lithuania are doing a marvelous job for God and Country. May we have your advice and assistance in the continuance of that work and to improve and modernize the VYTIS?

A good many of you who are employed with big concerns like the insurance companies, department stores and certain industries are acquainted with publications, brochures or magazines that are published by such concerns. They are the medium for having the members and employees of the concern become better acquainted with the industry.

Among the Lithuanian-American youth, we have a publication called the VYTIS, which is the official publication of the Knights of Lithuania. From all indications, VYTIS seems to be the oldest and most active magazine among the Lithuanian-Americans. The lifeblood of the Knights is the VYTIS magazine. The early K. of L'ers founded the official organ: VYTIS, and the first issue of VYTIS was published in Chicago, Illinois on October 21, 1915, 2½ years after the founding of the Knights of Lithuania organization, which was April 24, 1913. For many years, the K. of L. press was located in Chicago, Ill. "

Due to World War II, and many of our Knights who were employed at the Press having been called to serve Uncle Sam, it became necessary that the Press be closed. In the early part of 1943, the VYTIS was transferred to Boston, Massachusetts where it was published by the Darbininkas Press. Since February, 1954, VYTIS is now being printed at the efficient press of the Sisters in Putnam, Connecticut.

VYTIS offers a variety of articles about religion, Lithuania, Lithuanian language, history, sports and youth activities. The policy has been that about one-half of the twenty-four pages consist of Lithuanian material, and one-half in English. Also, there is a COUNCIL ACTIVITIES section where council members and their activities are described. Councils and districts have the privilege of taking advantage of this particular section by having their correspondent write to VYTIS, regularly each month.

In the past several years, I have particularly noticed that many councils and districts do not appreciate the value of writing up their activities. Many, don't realize how effective newspapers and magazines are in molding the ideas of men. The press is a powerful weapon. It is a university where youth may learn principles of action. It is a platform from which youth can speak its ideas. It is a shield to defend youth against attack. The press is the lifeline which holds an organization together and inspires its youth to SACRIFICE, WORK and FORGE AHEAD. Yet, the VYTIS does not seem to be fulfilling its mission. This is because the members are losing sight of the importance of VYTIS. We are not putting across our K. of L. ideas in a convincing way. Except for our few loyal correspondents, very few K. of L'ers are interested enough to express their ideas in the VYTIS.

Do you know, that when the de-

pression hit us in the early thirties, it hit pretty hard. There were times then (and we can speak of it now where we didn't even like to think of then), when the paid-up members of the K. of L. sank to less than a thousand. VYTIS met it the best way it could. There was serious consideration of cutting out the VYTIS magazine altogether.

However, it has always been believed that the VYTIS magazine was valuable to the organization, in fact, any magazine to a national organization, such as the COLUMBIAN is to the Knights of Columbus, the INDEPENDENT WOMAN to the Business and Professional Women's Federation, and so on. It was the one avenue through which the whole membership could be reached. In short, it was worth keeping VYTIS, but not on a luxury basis. At this point, I would like to give credit to some of our older members and Senior Councils for their untiring efforts in keeping alive our magazine and in the forefront of American Lithuanian publications.

In spite of these changes, the VYTIS magazine has been read widely and carefully all these years. The letters which come back to us from all over the country and outside, of it, prove that. In fact, many displaced persons — ATEIVIAI — upon arriving to this country, spoke of having received and read VYTIS while living in Lithuania, and enjoyed it very much — and hoped it would continue to be the outstand-

ing American Lithuanian youth magazine in the country. How many of our own members read VYTIS thoroughly and carefully may be questioned by some. Probably more members read it than is generally believed. When a mistake occurs, one would be surprised to see the number of letters that come to the office at that time. And, of course, there are members who would not read any magazine thoroughly, any more than they would read legal documents carefully.

Our medium is the VYTIS, a monthly publication, which members look forward to receiving each month. Perhaps it is the only thing that keeps us together. We know what's going on, and become better acquainted through the VYTIS. For over 40 years we have been doing our best to put out a magazine that is comparable with the best in its class. How many members realize the time involved, the number of people who contribute to the VYTIS, let alone the Editorial Staff and Advisory Board? Thus far, we have offered our services, time, and sometimes even material support so that VYTIS would be published on time. The cost of publishing a magazine, is quite high — just like the cost of living has gone up in the past few years. To maintain our own press (like we did in Chicago, prior to WW II) is beyond our means. You need one person, responsible in managing the press, the upkeep, rent, telephone, machines, etc. It's one of our biggest problems. Don't know of any other organization (Lithuanian or American) which operates under such trying conditions as the K. of L., because we haven't got that kind of money. If we could get one or two year-round advertisements from some big concern, perhaps we wouldn't have to worry so much. Our Supreme Board officers and committee members work diligently all-year round, at their own expense. They, too, work for idealism and principals. Having worked on the board, directly and indirectly, continuously since World War II, I know how hard it is. Not too many of us are in a position where we can have a typewriter available, telephone on hand, time during office hours where we can work on K. of L. matters, and then continue working after hours. If we all pool our efforts together, strive to get more

members, readers, help the Center by making substantial or any donations, once each year, it would help immensely. It is up to all districts, councils and particularly the individual members, if we wish to continue publishing VYTIS, monthly.

For some time, there have been many discussions concerning the VYTIS — how to make the VYTIS better, so we could attract more members and particularly readers of VYTIS. Not too long ago, at the New England District WORKSHOP, a whole panel was devoted to discussing ways and means of making our magazine the top notch publication in the country. One of the ideas suggested was to get MORE writers FROM OUR OWN RANKS.

Writers from our own ranks — just what does that mean? It means our magazine has to reflect our own ideas and express our own wants and serve us in every way that a publication does. The editors are willing to throw open the pages of the VYTIS under some heading like: OUR READERS WRITE. We would like to receive hundreds of letters a year on any and every subject of interest to our readers. The VYTIS has been improving in many ways — we now have a SPORTS section, JUNIOR Page, FEMININE FAIR - MERGAIČIU PASAULIS (by the way we welcome contributors to the woman's page), COUNCIL ACTIVITIES, and a LITHUANIAN NEWSMONGER page which has been in existence over a year. However, we need more illustrations and photographs; feature articles about the best achievements of Lithuanians in America and the world over; news from Lithuanian colonies throughout the U. S., religious questions and answers column; letters to the Editors' column; puzzles; cartoons; jokes; Lithuanian history, and many others. No one or few persons can do all of that but with your assistance we would be well on our way to a bright and sunny future. But it is idle to speculate about making the VYTIS a first-class magazine for Lithuanian-American youth unless the members are willing to get behind and push the VYTIS. This calls for the enthusiastic support of every K. of L'er. Some may be able to write articles. The editors would be happy to suggest interesting subjects. Others may be able to illustrate.

Perhaps others can jot down news of interest to Lithuanian youth. Any one could clip out some item of interest from their home paper and ship it to us for the others to read. Many have religious questions which our battery of experts would be happy to answer. Everyone can at least write a letter to the editors about the VYTIS, or any other subject that comes to his mind. Also, could the councils be willing to contribute more to the Supreme Council for this cause? For example, on September 22, a dance, sponsored by the New England District and held at the American Lithuanian Citizens Club, Providence, R. I., was chairmaned by Phil Carter. All proceeds was given to the VYTIS Fund. Wonderful idea. Would members be willing to do some leg work, and really sell subscriptions to others? Would you like to see the VYTIS break out from the limits of an organizational magazine with large sections devoted to official notices and local council gossip — since many councils now publish weekly or monthly bulletins) — and expand into a more popular, attractive Lithuanian - American youth magazine with more interesting articles in English? These are the questions which demand discussion if the K. of L. is to be a vigorous and influential organization. IT ALL TAKES MONEY, to get feature writers. We have some professional journalists and artists who have volunteered to assist the editors. Beautiful illustrations and up-to-date photographs are planned to make the VYTIS more attractive and pleasing. But the stumbling block for these ideas is the lack of sufficient funds. Your financial and moral support will make it possible — perhaps in the near future, for the VYTIS to provide even more inspiration and instruction to its readers.

Although most of our readers enjoy reading the VYTIS as some of them take time out to commend us, yet there are members who do not like the VYTIS magazine, find a variety of reasons for their dislike. They include, probably a little of everything, but the majority, or the more vocal, at any rate, object to its appearance — and contents. They say the VYTIS is not sufficiently lively. They would like to have pictures. They want greater variety of type faces and makeup, all of

which would add to the visual appeal of our magazine. Now is the time to stop complaints or at least put them down on paper. Now is the time to speak out and tell us what you want. Now is the time to send in some little story, incident, news item, joke or story that you thought was worth repeating.

It's a simple matter to become a contributor to VYTIS. For instance, articles or council correspondence should be double-spaced and mailed in time to reach the editor's desk not later than the 5th of the month preceding the current month of publication. (Note change of deadline from that of the 10th of the month to the 5th of the month.) They must bear the name and address of contributor. If you want to use a pen name, that is all right with the editors. That's what many prefer to do. If you give us a pen name, we will not write your real name. The views expressed in articles appearing in VYTIS will be those of the writers and will not necessarily have to reflect the sentiment or policy of VYTIS or officers of the Knights of Lithuania. On the other hand, the editors of VYTIS may reserve the right to revise or reject any written contribution for publication in the VYTIS when in their judgment they deem such action necessary in the best interest of the K. of L. English material may be sent (by the 5th of the month) to me, at 395 W. Broadway, S. Boston, Mass. and Lithuanian material to Dr. Juozas Leimonas, 52 Thomas Park, S. Boston, Mass.

We invite you and all members to become regular contributors to VYTIS. In order that VYTIS may keep improving, we need your co-

operation and advice. We, therefore, ask each district and council to help us in the following manner:

1) Write your column as soon as possible after the affair, while the details are still fresh in your mind — not months later. That way, you will be able to inject much more color into your writing. Keep intelligible and understandable notes on all subjects you might want to write about.

2) Use items about unusual happenings. Something your council or district has done with success. Especially personal or council activity that brings out the purposes and ideals of our organization — TAU-TAI IR BAŽNYČIAI. Also, if a certain type of social your council has been putting on has brought in new members, write it up. Other councils might like to try ideas.

3) Send in snapshots of unusual activities — a communion breakfast, a degree installation, a chorus in rehearsal, special groups at dances, outings, sports events, etc. or anything that might be interesting or even inspiring. Such photos will add much greater appeal to your articles or write-ups.

4) We ask for news from ALL councils and districts. Would like to publish little news items about EVERYBODY, and not a lot about a few.

5) Send in clippings about members from other newspapers. We want to know more about our members and their participation even outside of our organization.

6) No doubt there are members who like to write. We encourage all members to send in articles on any particular subject matter (not over 500 words.)

As a SUGGESTION, delegates attending the VYTIS Panel Discussion which took place in Chicago, Ill., August 25, 1956, were asked to write a short article, double-spaced, on one side of the paper, on the theme - subject matter "YOU COULDN'T KEEP ME AWAY FROM NATIONAL CONVENTIONS" because.... Several sent in their reasons for attending K. of L. conventions.

Scattered around the country and outside of it, some in places of high renown, many in less glamorous posts, the former K. of L'ers have proved themselves devoted and loyal to the KNIGHTS OF LITHUANIA for over 40 years. In this vast group you will find members of every profession. Their actions as individuals and in groups (such as Seniors) supplement a strong K. of L. and enthusiastic so-called student body. It is now up to you — to continue the good work.

In conclusion, I feel that you will all agree with me that the KNIGHTS OF LITHUANIA is not a one-man organization and not a one-man job to keep going forward. It takes the aid, assistance and cooperation of the ENTIRE membership to put into effect and to carry out the plans and purposes of the Knights of Lithuania. Language should be no handicap because we welcome letters and articles in either the Lithuanian or English language.

In the fall of 1955, just a year ago, we commemorated the 40th Anniversary of VYTIS. We are now looking forward to your continued support in making VYTIS the outstanding American Lithuanian youth magazine.

PRANEŠIMAS

L. VYČIŲ SEIMO REIKALU.

ŠIUOMI PRANEŠU, KAD ŠIAIS 1957 METAIS 44-tas LIETUVOS VYČIŲ SEIMAS IVYKSTA RUGPIUČIO 8, 9, 10 ir 11 DIENOMIS, HOTEL STATLER, LOS ANGELES, CALIFORNIA.

W. R. CHINIK,

L. Vyčių Organizacijos Pirmininkas

SVEIKINIMAS

Nekalto Prasadėjimo Šv. Mergelės Marijos Vienuolijos Motinėlei Marijai Aloyzai, Seselei Marijai Apoloni-jai ir Seselei Marijai Agnietei suėjo vienuoliškos profesijos sidabrinis jubiliejus.

Šia gražia proga mes reiškiamo savo nuoširdžius sveikinimus ir geriausius linkėjimus ir prašome priimti mūsų gilia padėką už didelę pagelbą L. Vyčių organizacijai bei jų leidžiamam "Vyties" žurnalui.

L. Vyčių Centro Valdyba ir "Vyties" Redakcija

feminine

fair

Mergaičių Pasaulis

Redaguoja Veronika Kulbokienė

MŪSU BUTAS

Butas, kuriame gyvename ir aplinka mus supanti, turi įtakos visam mūsų gyvenimui. Iš kitos gi pusės, mūsų buto ar kambario tvarka ne tikrai daug pasako apie mūsų išlavimą, skonio pajautimą, turtingumą, bet parodo taip pat mūsų būdo bruožus, mūsų dvasios atspindį. Dėl medžiaginių sąlygų, nevisada galime sutvarkyti butą taip prabangiai kaip norėtumėm, bet skoningai atbaigtas ir švariai laikomas butas, daro nemažiau malonų išpūdį, negu prabanga.

Kiekvienas, kad ir mažiausias butas turėtų būti sutvarkytas pagal tam tikrus dėsnius. Didelės reikšmės turi kambarių skaičius ir jų paskirstymas pagal naudojimo tikslą. Miegamajam kambariui turi būti paskirtas didžiausias ir labiausiai saulėtas kambarys, nes jame praleidžiame daugiausia laiko, beilsėdami atgauname jėgas, tad jame turi būti daug erdvės ir tyro oro. Jei dirbama namuose, darbo kambarys taip pat turi būti pakankamai erdvus ir šviesus. Dėl butų stokos ir jų brangumo, dažnai tenka vieną kambarį skirti keliems tikslams. Virtuvė dažnai būna kartu ir valgomasis, o kabinetas — svečių kambarys. Jei ir miegamas kambarys naudojamas dar ir kitiems tikslams, tai jį reikėtų taip sutvarkyti, kad nesimatytų lovų. Dabar naudojamos suglaudžiamos lovos leidžia miegamą kambarį paversti pirmos rūšies salonu, arba priešingai — pagal reikimą.

Butas turi atitikti visus mūsų kasdieniškų reikalavimus. Mergaitės turėdamos pas tėvus joms skirtą kambarį, neturėtų paversti jo miegamuoju, kaip kad daugumas daro, bet paslėpiant lovą jį taip sutvarkyti, kad pačiai būtų erdvės pajudėti ir draugams būtų malonu užėiti.

Buto apstatymas

Dabar pagaminama patogių ir moderniškam butui pritaikintų baldų. Butas, įrengtas paisant spalvų ir formų vieningumo, daro malonų ir gerą išpūdį. Nepatartina butą perkrauti baldais — staleliais bei mažai naudojamomis lempomis, ypač naujoviškų butų mažų kambarių. Nepadarykime jų lyg baldų sandėliais. Daug gražiau atrodo kambariai ir patys baldai, kada aplinkui yra pakankamai erdvės pajudėti ir nėra pavojaus koki stalelį per neatsargumą išversti. Vartokime tik pačius reikalingiausius baldus, o reikalui esant pasinaudokime atsarginiais sulankstomais staleliais. Visokiems nereikalingiems menkniekiams, senoms dėžėms, popierinėms gėlėms ir panašioms dalykams mūsų bute neturėtų būti vietos.

Kambarių dekoravimas

Tai yra savotiškos rūšies menas, kuriame pasireiškia kiekvienos buto

savininkės meniniai gabumai. Šiuo atveju nereikėtų pasekliauti kitais, bet parodyti savą skonį ir sugebėjimus. Lietuvė pasižymi geru įgimtu skoniu, tik nereikia jo iškreipti. Mūsų seklyčių įrengimai visada ir visur susilaukdavo pagyrimų. Seklyčioje lietuvaite didžiuojasi savo rankų darbais. Ir tikrai niekas taip gražiai nepuošia buto bei kambario, kaip jo savininkės pačios pagaminti darbeliai. Daug jaukumo butui teikia gyvos gėlės. Gėlėms žydėdavo mūsų senelių tėviškių langai. Nors tai reikalauja truputį darbo, bet tai apsimoka bent vieną kitą augalėlį turėti savojoj pastogėj.

Paveikslai bei fotografijos taip pat puošia sienas. Tačiau reikia vengti menkaverčių blizgančių paveikslėlių. O fotografijas geriau laikyti albumuose negu ant sienų ar stalelių. Katalikams reikia nepamiršti tinkamoje vietoje pakabinti kryžių, koplytėlę ar šventą paveikslą.

V. Kulbokienė

Müsq butas

FOR TEACHERS OF GEOGRAPHY

There is a new game on the market called GOING TO JERUSALEM. You will find it in all the better stores. It is both entertaining and instructive. Players become familiar with well-known Scriptural verses as they "travel" through the Holy Land with the Twelve Apostles. Next time you go on a shopping tour, you might look this game over and see what ideas it gives you.

In Boston, an old, respected stamp dealer has come out with a super-duper bargain of 1,000 foreign stamps for \$1.00. These are unsorted, unpicked, weighed out in bulk, just as received from foreign missionaries. Used in classwork for identification of countries all over the globe, they are a real help in making geography lessons more interesting.

Lesson: How To Be 'Perfect Secretary'

She's Well-Dressed, Able to Handle Responsibility

What is a perfect secretary? Several years ago an authority, whose name doesn't matter to our generation, declared there was no such thing, human nature being what it is. Two experts in the field say there most certainly is such a thing as a perfect secretary... in fact many

perfect secretaries right here in Boston.

Spelling, Grammar

What makes a perfect secretary? She can take shorthand at a minimum of 100 words a minute and may reach a maximum of 140 if she has to. She can type 50 words a minute correctly and with no misspellings. The often heard claim to-

day's secretaries can't spell isn't true, the experts say. Secretaries today who are properly trained are good spellers.

The perfect secretary knows English grammar and writes letters for her boss so well he doesn't have to dictate or read them over if he's pressed with heavier work.

She makes herself indispensable to her boss. She handles the check-book and keeps it correctly. She has an attitude that indicates she can handle responsibility. She's not the type that wants a vice president's salary and the responsibility of the mailgirl.

She checks her boss' calendar each morning. She dusts his desk and makes sure there's ink in the pen and the pencils are sharp. She airs out the office at noon, keeps appointment material ready and available, she screens visitors wisely and runs the place so well she's boss, even though the real boss doesn't know it.

Miss Perfect Secretary doesn't forget her employer's wife's birthday. She buys the present for him if she finds he wishes it. She remembers his anniversary date, too, and she makes his travel arrangements.

Never a Pony Tail

She knows the best dressed girl in the world is the American secretary and believes it. She has a good basic dress that she makes look like three or four with the proper accessories. She doesn't wear sweaters and never wears shoes without heels. She wouldn't dream of coming to work with a pony tail.

She has perfect diction on the telephone and she wears a smile even on Monday morning or Friday night.

If she works in Boston she isn't the highest paid of the nation's secretaries. Those in Chicago and New York get more. Boston's average runs from \$65 to \$90 with experience, the other two cities higher with Chicago going to an average of \$120.

If you're a boss and your Girl Friday can do all these things be grateful — you have the perfect secretary. — Boston Herald (J.M.)

Native Lithuanian Musical Instruments

Prof. Juozas Žilevičius

In the STRING GROUP, the most important is the **Kanklės**. This instrument is native to Lithuania. It is composed of a wooden frame with strings of various lengths stretched over it. The Kanklės were a most popular instrument in Lithuania until the end of the 16th century, after which they began to disappear. Before that time, the instrument adorned the palaces of the Grand Dukes and nobility of Lithuania. Today, popular fancy seems to have been caught by it again, and it is fast regaining its popularity. The music of the Kanklės is of a very melancholy character and it was used very often for religious ceremonies. The number of strings of this instrument various, and the frame is usually a work of art.

The group of bowed instruments include:

The **Boselis**, a primitive viol, with an air-filled bladder stuffed with peas for a bridge. A long branch is tied to both ends by a waxed string and the tone is produced by a rosined bow. The tone is strong and like the double-bass in quality.

The **Manikarka** is a one-stringed instrument with a bridge, similar to the cello. Its tone is sweet and the resonance good. The native **Violin** is similar in shape to our modern violin with the exception of the frame immediately beneath the strings, which is covered with a

skin. The tone produced is quite pretty and resembles that of a violin.

The **Samogitian Cymbalium**, which is widely known in that part of Lithuania called *žemaitija* or Samogitia, is composed of a rectangular wooden frame with stretched strings that are usually struck by small hammers and there is a great variety of strings.

In the WIND GROUP, the **Skudutis** is the most popular and the simplest of them all. This instrument is a plain tube, which produces a whistle sound when blown across the top. In length it is from four inches to a foot, and it is generally made of wood, hollowed out in different degrees. This whistle instrument is always used in sets of five, six or seven; the fundamental group is five. The music produced is simple and untempered, enchanting when heard in the open. The **Vamzdis** or pipe is of wood, and ordinarily pierced at the sides by several holes and blown from the end, on the principle of the pipe organ. The clay pipes are shaped into animal forms, and used as whistles by the country folk.

Under wind instruments, we also find the straight reed group:

The **Birbynė**, differing from the Clarinet in appearance, but producing much the same tone. A variant of this instrument produces a loud

tone, like the oboe. The **Labanoru Dūda**, or bagpipe, was at one time very widely used, though now it is almost forgotten. It is composed of four parts, each made of several pieces. Three separate horn attachments are connected with a leather bag. The performer fills the bag with air through a mouthpiece, and holding the bag under his arm, squeezes it when necessary to produce a tone through the two horns.

The **Ragelis**, was made of natural horn, and there were several different classes of this instrument. The tone had a mournful character, but on the whole was charming. In the cross-reeds, we find the **Cekstukas**, a small tube with a cross reed producing a tone similar to a child's cry or the owl's hoot.

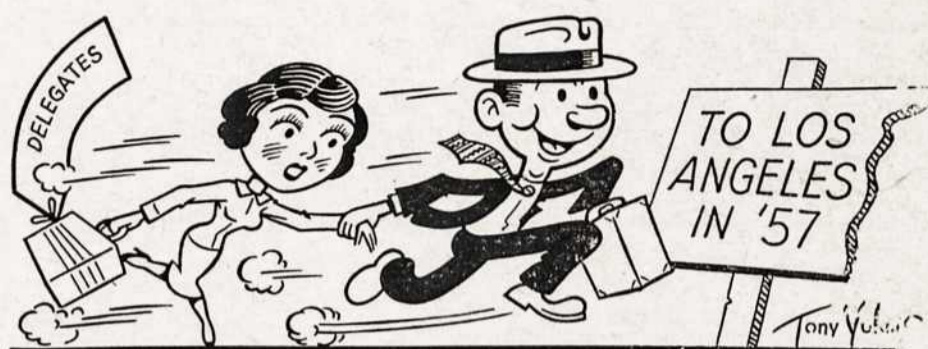
Under the reedless type, the most popular instrument is the **Tritis**, or trumpet. They are of different shapes; some tubes have very wide openings, others more slender, and are even from the lip-end to the opening. Some of these tubes are of buckthorn wood with bark, while others are simply made of brass. The trumpet was used for various purposes besides entertainment, as for example, in war, while hording, and religious services. The ordinary trinitas is occasionally made as long as 15 feet.

The trinitas was so popular and widely used by the ancient Lithuanians, that some historians of the Middle Ages attempted to analyze the name of the nation itself with its help. A story is told of the Grand Duke Kernius, who came from Rome to the river Vilija, and found the Lithuanians living on its farther side. These people, had no name to the Romans, and Kernius had difficulty — when referring to them — for some appellation. When he noticed that the Lithuanians used the trumpet so much in their daily lives, he began thinking of that country in Latin as the Land of the Trumpet. (*Litus*, meaning land or country, and *tuba* being the Latin for trumpet; the two words put together formed *Lituba*, which gradually became *Lituva* or *Lietuva*, as the Lithuanians today designate their country)...

(Gathered and edited by Jack Stukas, Chmn., Cultural Committee)

LET'S GO TO LOS ANGELES

Rev. John C. Jutkevičius

August 8 - 11, 1957

Those of you who had the good fortune of being present at the National Convention in Chicago had occasion, of course, to witness the lively campaign that was waged by both the Los Angeles Council and the New York - New Jersey District for the 1957 National Convention. Campaign literature was given out to the delegates urging them to cast their votes in favor of one or the other choice. Certainly everyone agreed that it enlivened the convention and made it all the more interesting. Both sides put up a good and friendly fight. Finally by a majority vote of the delegates present, Los Angeles was judged the winner. In other words, the 1957 convention will be held in Los Angeles.

It seems fitting that the 1957 convention be in Los Angeles. For the past ten years, the council there has expressed a desire to sponsor a National Convention. It seems that in previous years they could never muster up enough votes to get the convention.

In the west there are a number of communities where Lithuanians live, as for example, San Diego, San Francisco, Portland, Oregon, Sioux City, Iowa and a number of other places. No doubt the young people there would be interested in becoming members of a National Youth Organization like our K. of L. The fact that the convention will be in Los Angeles will no doubt serve as an opportunity for some of them to attend a K. of L. affair. They will thus become acquainted with the purposes and ideals of our K. of L. and it seems very likely that a number of New Councils will be formed. Thus our K. of L. stands to grow from the fact that the convention will be in Los Angeles.

Furthermore, ours is a national organization. Consequently, we should not confine our conventions to only one part of the country. All sections have a right to hold a national convention and the opportunity to hold one should be given to every section without exception and regardless of its size.

Many of our people are eager to visit other sections of our great country, particularly California. Yet they never get around to it for one of four reasons:

- 1) Traveling expenses to California and return are quite high.
- 2) The time necessary for such a trip cannot always be easily obtained.

It would be fruitless if one didn't have sufficient time to see some of the sights there.

- 3) Marriage enters the picture, children come and the family becomes so burdened that such a trip is usually out of the question.
- 4) There is no real purpose to give one the reason for going out there on a trip.

The 1957 convention in Los Angeles will certainly give every member the opportunity of seeing California and the grandeurs of the South-west. Every member should take advantage of that opportunity. Everyone can do it for a number of reasons:

- 1) The average person gets a two weeks vacation. One can fly out to Los Angeles in about 12 hours. With a day spent for travelling and another 3 or 4 days for the convention, one can still have 7 or 8 days to see California and its many wonders.
- 2) It is quite expensive to make such a trip but one can fly out to Los Angeles from New York for \$88 (including tax). Why not open up a bank account now and save every week? Enough money can quite easily be saved to cover the expenses of the trip. Councils should arrange now to give financial assistance to their official delegates. Where there is a desire, there is a way.
- 3) So many things can be seen there: Hollywood Bowl, Beverly Hills, Hollywood, the movie studios, the Rose Bowl in Pasadena, the Mission at St. John Capistrano, Knott's Berry Farm, the Farmers Market, Grunman's Chinese Theatre (where foot & handprints of famous actors & actresses are preserved in the cement), the beautiful beaches on the Pacific Coast, the orange groves, Long Beach, Catalina Island and many other interesting places.

From the above, it can easily be seen why a trip to California would be worthwhile and very enjoying. The good Lithuanian people in Los Angeles are already planning a grand reception to those who will attend. They will prove themselves to be very hospitable. They will go out of their way to make your stay very interesting.

Take advantage of this wonderful opportunity to see California by attending the K. of L. Convention. Start planning now and in August you'll be glad you did. This opportunity may never be yours again.

GIMTOJI KALBA

L. Dambriūnas

MAŽYBINIAI ŽODŽIAI (Diminutive forms)

Lietuvių kalba skiriasi nuo anglų dar ir tuo, kad ji turi daug mažybinių žodžių, kuriuos vartojame kalbėdami apie mažus daiktus. Anglų kalboje **table** ir **chair** reiškia normalų stalą ir normalią kėdę, o tuos pačius mažus daiktus vadiname **small table** ir **small chair**.

Lietuvių kalboje vietoje **mažas stalas**, **maža kėdė** paprastai sakome **stalelis** ir **kėdutė**. Tai yra mažybinių žodžiai. Kaip šie du pavyzdžiai rodo, mažybinių žodžių padaromi iš paprastų žodžių, pridėjus jiems specialias galūnes (endings) **-elis** ir **-utė**. Tuo būdu gauname **stal-elis** ir **kėd-utė**.

Bet mažybiniams žodžiams sudaryti vartojamos ne tik tos dvi galūnės — jų yra dar bent penkios. Tad iš viso turime septynias specialias mažybinių žodžių galūnes, kurios turi atitinkamas formas vyriškai ir moteriškai giminei. Štai tos galūnės: **-aitis** ir **-aitė**, **-elis** ir **-elė**, **-ėlis** ir **-ėlė**, **-ytis** ir **-ytė**, **-ukas** ir **-ukė**, **-ulis** ir **-ulė**, **-utis** ir **-utė**, **-užis** ir **-užė**. Pvz. **žvir-blaitis**, **eglaitė**, **šunytis**, **saulytė**, **šuniukas**, **Dievulis**, **žmogutis**, **senutė**, **broliūzis**, **saulužė**.

Anksčiau pasakyta, kad šie žodžiai yra mažybinių, kad jie reiškia mažus daiktus. Bet tai dar neviskas. Jie dar turi ir kitos reikšmės. Jais išreiškiame ir savo meilę kalbamam daiktui, pasakydami, kad tas daiktas mums yra malonus, brangus. Todėl šie žodžiai vadinami ne tik mažybiniiais, bet ir maloniniais.

Dievulis, **tėvelis**, **mamytė** reiškia iš tikrųjų nebe mažus daiktus, bet šių žodžių vartotojų meilę (affection, endearment) šiems daiktams. Dažniausiai tokie žodžiai turi abi šias reikšmes.

Mano brolelis gali reikšti **My little brother**, **My dear brother** ar **My dear little brother**.

Gali dar kilti klausimas, kaip sužinoti, kokią galūnę kada reikia vartoti. Į tai reikia atsakyti, kad aiškios taisyklės (rule) tam reikalui nėra. Galima tik tiek pasakyti, kad vienos iš šių septynių galūnių vartojamos dažniau, kitos rečiau, vienos su vienais žodžiais, kitos su kitais. Pavyzdžiui **-aitis**, **-aitė** mažiems daiktams vadinami šandien retai vartojamos. Jos jau pavirto pavardinėmis galūnėmis. **Petraitis** seniau reiškė mažą Petrą (—Petrelį, Petriuką), bet šandien **Petraitis** tėra tik pavardė (family name). **Šalnaitė** tėra tik šalnos dukters pavardė, o **lietuvaitė** yra ne tik maža, bet ir didelė lietuvė.

Daug žodžių vartojama su įvairiomis galūnėmis, pvz. **saulelė**, **saulutė**, **saulytė** ir **saulužė**; **seselė**, **sesutė**, **sesytė** ir **seserėlė**; **Brolelis**, **broliukas**, **brolytis**, **broliūzis**. Ant- ra vertus, vienas ir tas pats žodis gali turėti vieną arba kelias galūnes (sufiksus), pvz. šalia **brolis** gali būti **brol-elis**, **brol-už-ėlis**; **bern-elis**, **bern-už-ėlis** ir kt. Gali būti žodžių su trim ir daugiau sufiksų-galūnių, pvz. **ąžuol-už-yt-ėlis**.

Tokie mažybinių - maloniniai žodžiai labai dažnai vartojami lietuvių liaudies dainose (folk songs), pvz.:

Ei niekur nėra tokių **sodelių**
Kaip mano **tėvužėlio!**
Perlų **lapužėliai**, aukso **žiedužėliai**,
Deimanto **obuolėliai**.

Tokie žodžiai teikia kalbai savotiško skambumo ir grožio. Visi pripažįsta, kad lietuvių kalba yra muzikali kalba.

Pola Glugodienė,

Liet. Vyčių 25-tos kp. (Cleveland, Ohio) ilgametė narė. Mūsų Paulina yra viena iš pirmutinių 25-tos kp. organizatorių. Taip pat ji yra mūsų org. ketvirto laipsnio narė ir daug remianti savo kp. aukomis ir darbu.

Kai Pola buvo jaunesnių metų, tai buvo viena iš įžymiausių scenos darbuotojų. Dar nedaug metų prabėgo, kaip ji paliko sceną, vienok lietuviškame veikime ir nūnai yra uoli.

P. Glugodienė yra A.L.R.K.S. Ohio val. apskrities nut. raštininkė ir nemažai parašinėja iš Clevelando i "Garsą", susivienymo, vyčių ir kitais klausimais. Ji moka pagerbti

kitų darbus ir pasišventimą. Pavyzdin, kada 25-tos kp. delegatai su kitais dalyviais sugrįžo iš organizacijos paskutinio seimo, tai ji pasivadinus vyte J. Čapienę ir vyte A. Grybauskaitę suruošė savomis išlaidomis priėmimo bankietėlį ir su savo draugiu pagalba įteikė gražias dovanas, kuriomis visi džiaugėsi. Sekantieji nariai buvo apdovanoti: M. Trainauskaitė, kp. pirm., V. Žitkutė, kp. nut. rašt., A. Kunigiškis, A. Buknis, J. ir R. Sadauskai ir jų dukrelė Rose Ann. Taigi šiuomi visa kp. ir visi gavusieji dovanas reiškia savo mylimai narei didžiausią vytišką ačiū

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja **IGNAS SAKALAS**

Parėmė spaudos tvirtovė. Tėvų Marijonų statomas naujas dienraščiai "Draugui", "Laivui", "The Marian", kitiems lietuvių katalikų laikraščiams bei knygoms leisti patalpas, taip pat ir naują vienuolyną, parėmė šimto dolerių auka P. Jusis, šiuo metu gyvenęs Kenosha, Wis. P. Jusis lanko ir paremia kiekvieną vyčių sendraugių parengimą, o dažnai, nežiūrint geroko nuotolio, atvyksta ir į sendraugių susirinkimus.

Vienas darbščiausių narių. Jei vyčiai sendraugiai šiemet būtų rinkę "Mr. Sendraugis 1956", be abejonės, tuo titulu būtų buvęs papuoštas Jonas Kerulis, kuris ne tik nepraleidžia nė vieno sendraugių susirinkimo, bet yra kuopos atstovas Vyčių Namų taryboje (direktoriato) ir labai daug laiko, o taip pat ir lėšų pašvenčia apžiūrėjimui Vyčių namosalės ir pataisymui vienokių ar kitokių trūkumų. Jis taipgi daug veikia ir kitose idėjinėse draugijose: visų mūsų vienuolių rėmėjų būreliuose, BALF ir k. Jo namuose yra centrinis aukojamų BALF drabužių ir avalynės sandėlis.

Vadovavo parodos rengėjams. Filatelistų Draugija "Lietuva" Chicagoj šiemet minėjo dešimtmetį nuo įsisteigimo ir tai sukakčiai atžymėti suruošė Vyčių salėj Lietuvos pašto ženklų parodą. Parodos rengimo komisijai pirmininkavo vyčių sendraugių pirmininkas Ignas Sakalas, kuris taip pat yra žymus filatelistas, turįs vertingus rinkinius Lietuvos pašto ženklų, vokų, o taip pat didelį rinkinį lietuvių bei ukrainiečių tremtyje išleistų "pašto ženklų" — etikečių ir vokų.

Federacijos pagerbti. Šių metų Kristaus Karaliaus šventėje dangaus ir žemės Valdovui pagerbti Federacijos Chicagos apskrities suruoštoje šv. Valandoje šv. Antano parapijos bažnyčioje Ciceroj ir po to iškilmingoje akademijoje tos parapijos salėj visai eilei Chicagos katalikų veikėjų įteikti pažymėjimai šio turinio:

"Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacija, švęsdama 50 metų sukaktį, savo Jubilėjiniame Kongrese, Boston, Mass., 1956 m. spalio 12-14 dienomis, su dėkingumu prisimen-

mena organizacijos kūrėjus, vadus, nenuilstančius darbuotojus ir šiuo pagerbimo aktu atžymi (vardas ir pavardė asmens) kaip uolų, ilgamečių Federacijos veikėją, daug pasidarbavusį Federacijai ir Katalikų Akcijai lietuvių išėivijoje Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Kongreso prezidiumas, pasirašo Stasys Lušys, A. J. Aleksis ir Pr. Kaladienė".

Iš Chicagos sendraugių tokius pažymėjimus gavo gyvieji Federacijos veteranai: prel. Ign. Albavičius, Ignas Sakalas, dr. P. Atkočiūnas, A. Bacevičius, E. Samienė, V. Petrauskas, J. Lebežinskas, V. Paukštis, K. Rubinas ir E. Širvinskienė.

Pasikeitimai Vyčių Namų vadovybėj. P. Čižauskui atsisakius iš Vyčių Namų direktoriato, jo vieton sendraugių kuopa išrinko V. Paukštį. Susirinkę posėdžiui direktoriai pasikeitė pareigoms sekančiai: Ignas Sakalas, buvęs išdininkas, išrinktas direktorių pirmininku, o V. Paukštis — išdininku. Senose pareigose pasiliko J. Juozaitis — sekretorius ir reikalų vedėjas, V. Lubertas — buhalteris ir J. Jesulaitis — narys. V. Paukštis ir toliau pasilieka Ramovės bufeto užvaizda.

Vyčių Namų direktoriato sendraugiai turi tris pagalbinus atstovus, kurių vienas buvo V. Paukštis. Jį išrinkus direktoriatan, jo vieton sendraugiai paskyrė N. Karlavičių. Senieji J. Kerulis ir A. Petrulis pasilieka savo vietoje.

Sulaužė tradiciją. Per eilę metų vyčiai sendraugiai ruošdavo savo name-salėj Naujųjų Metų sutikimą. Sutikimai būdavo šeiminiško pobūdžio: žaidimai, dainos, pasivaišiniai, o 12-tai artėjant vakarienei, gi atsistojus ant naujų metų slenksčio nuoširdūs pasisveikinimai ir po to išsiskirstydavo į namus. Sutikimai N. M. buvo kuklūs, bet išpūdingi.

Kadangi nė pusė visų narių nesusirinkdavo vyčių šeimos nuotaikoj Naujus Metus pasitikti, todėl buvo nutarta 1957 metų sutikimo nebe-ruošti.

Gana atostogų! Tokia mintimi ir kalbomis - svarstymais praėjo lapkričio 20 d. Vyčių Ramovėje sendraugių susirinkimas, kuriame dalyvavo nemažas skaičius narių, kar-

tu ir sendraugių dvasios vadas prel. Ign. Albavičius.

Vyčių namo Direktorių pirmininkui Ign. Sakalui padarius platesnį pranešimą namo ir finansiniais reikalais, susirinkimas nuoširdų dėkingumą pareiškė sendraugių atstovui Namų Direktoriato Jonui Keruliui, kuris buvo nepamainomas darbininkas vykdant namo remontus ir įvairius pataisymus. Ir šiuo kartu jis vienai vienas (vieną dieną jam gelbėjo N. Karlavičius) apsmalavo visą namo stogą. Darbas tikriausiai būtų kainavęs daugiau šimto dolerių, o dabar sendraugiams kainavo tikrai medžiaga \$39.25. Taigi, J. Kerulis sutaupė sendraugiams mažiausiai \$40. Dieve duok jam sveikatos.

Kalėdinis pobūvis. Kalėdinis pobūvis įvyko gruodžio 18 d., Vyčių salėj. Kiekvienas narys pobūvin atnešė kalėdinę dovanėlę, kurios buvo sukeistos pavardėmis, sudėtos prie eglutės ir pravedus atitinkamą programą išdalintos nariams. Po to buvo užkandis ir kalėdinės giesmės. Nariai šian pobūvin atsivedė savo draugus-es, kurie taip pat atnešė dovanėlių. Pobūviui ruošti komisijon įėjo E. Samienė, O. Aleliunienė, E. Ramašauskienė, T. Norbutienė ir T. Stučinskienė. Pobūvio tikslas — narių savitarpio draugiškumo ir vienybės ryšiui sustiprinti.

Nutarta vasarą suruošti keletą piknikų savo namo sodelyje, o vieną išvažiavimą toliau nuo miesto. Vieta ir diena jau numatytos.

Nutarta žiemos metu suruošti keletą kultūrinių vakarų - pobūvių. Pirmas toks vakaras bus sendraugio Stasio Piežos pranešimas iš kelionės po Europą, kur jis, kaip Chicago American vienas redaktorių, buvo išvykęs ir praleidęs mėnesį laiko. Valdymbai pavesta su juo susitarti ir paskirti dieną idomiam pranešimui.

Kiti iškelti klausimai bus svarstomi kituose susirinkimuose.

Šiame susirinkime sendraugių kuopon išsirašė žinoma Cicero senosios kartos veikėja T. Stučinskienė. Sveikiname naują narę ir džiaugiamės susilaukę dar vienos judrios visuomenininkės.

Baigus susirinkimą E. Širvinskienė, kuri šiuo metu padeda Vyčių Ramovėje, patiekė skanaus užkandžio. Daugeliui tas priminė ankstyvesnius metus, kuomet veik kiekvienas sendraugių susirinkimas baigdavosi kukliomis vaišėmis. E. Širvinskienė pradėjo atgaivinti tradiciją. Dėkui jai ir tikimasi, kad tokia susirinkimo pabaiga nebus paskutinė.

Lietuvon pasiuntė mišiola. Rožė Mazeliauskienė, senosios lietuvių kartos veikėja, ypatingai Moterų Sajungoje ir kitose liet. moterų organizacijose, paskutiniu metu iširašius į sendraugius, neseniai pasiuntė Lietuvon, Girdamo parapijon, iš kurios yra kilusi, klebonui mišiola. Paprastu paštu mišiolas ke liavo veik mėnesį laiko. Siuntėjai atrašyta, kad mišiolas gautas ir džiaugiamasi, kad jis yra nepaprastai gražus.

Gavo sidabrinį rožančių. B. Pivarionienė, savininkė kepyklos, kurioje kepama plačiai Chicagoy žinoma lietuviška ruginė duona, gruodžio 4 dieną buvo pagerbta Šv. Teresės Draugijos, Šv. P. Marijos Gimimo parapijoj, sukaktuviniam bankete. Ji yra viena penkių narių išbuvusių draugijoj 25 metus. Visos tos narės gavo po sidabrinį rožančių.

Idomūs reportažai. Chicago American, vienas Hearsto laikraščių, Chicagoy išspausdino visą eilę reportažų savo redakcijos nario Stasio Piežos, kuris mėnesį laiko praleido Europoje, aplankydamas visą eilę valstybių ir turėjęs audiencijų su karaliais, prezidentais ir kitomis vyriausybėmis viršūnėmis. Grįžęs namo jis gyvu žodžiu padarys pranešimą ir vyčiams sendraugiams.

Nauja narė. Vyčiai sendraugiai pasistengia savo tarpan įtraukti veikliausius Chicagos ir apylinkių lietuvių senosios kartos veikėjus ir veikėjas. Jau buvo rašyta apie žymią veikėją R. Mazeliauskienę, o lapkričio mėnesio susirinkime į sendraugius iširašė kita žymi Cicero lietuvių veikėja T. Stučinskienė, kuri ne tik centrinių organizacijų veikėja, bet taip pat dosni labdarių, kultūrinių ir savosios tautos reikalų rėmėja. Sendraugiai nuoširdžiai pasveikino savo naują narę-veikėją.

Džiaugiamės staigmena. E. Ramašauskienė (buv. Motekaitienė) sendraugiams padarė staigmeną, atsilankydama į lapkričio mėn. susirinkimą. Šeimos reikalai buvo taip susiklostę, kad ilgą laiką ji negalėjo

dalyvauti susirinkimuose ir vyčių veikloje. Prieš ištekėdama už Ramašausko ji buvo vyčių (sendraugių ir jaunių) parengimų vyriausioji šeimininkė, taip pat dažnai sendraugių susirinkimuose atsilankiusius pavaišindavo savo nuostabiais skanėstais.

Džiaugiamės ir sveikiname grįžusią vyčių veiklon.

Pavaišino savo daržo produktais. Lapkričio mėn. sendraugių susirinkimui pasibaigus, E. Širvinskienė paprašė narių neišsiskirstyti ir po kelių minučių Ramovės stalas buvo nukrautas užkandžiu. Visi ypatingai gardžiavosi jos daržo prezervuotomis daržovėmis. E. Širvinskienė nuolatinė vyčių Ramovės užvaizdos V. Paukščio padėjėja-patarnautoja.

Trys sendraugiai Chicagos Lietuvių Taryboje. Lapkričio 18 d. įvyko metinė Chicagos Lietuvių Tarybos konferencija, kurioje buvo pateikti ataskaitiniai pranešimai iš surinktų aukų ir kitais kanalais įplaukų Lietuvos laisvinimo reikalams, taip pat išrinkta naujoji Tarybos valdyba 1956-1957 metams. Tarpe 28 atstovų iš įvairių organizacijų ir veiksmų, yra trys vyčiai sendraugiai: prel. Ign. Albavičius, inž. A. J. Rudis ir E. Samienė. Pastaroji Taryboje jau kelinti metai eina sekretorės pareigas.

Sendraugiai dosniausi. Chicagoy (Brighton Park kolonijoj) veikia Šv. Kazimiero Lietuvių Kolegijos Romoje Draugijos skyrius, kurio lapkričio mėnesio susirinkime nariai suaukojo \$100 nupirkti 100 CARE paketėlių kolegijos auklėtiniams Kalėdų proga. Dosniausi tam reikalui buvo vyčiai sendraugiai: T. Norbutienė (aukojo \$29), B. Pivarionienė (aukojo \$25), Jonas Kerulis (aukojo \$5). Aukos įteiktos vysk. V. Brizgiui, kuris užsakė paketėlius.

Amžius nėra priežastis neveikimo. E. Samienė praeitą vasarą buvo išvykus atostogų net į Floridą pas savo dukrą ir žentą. Gerai pasilsėjęs vėl grįžo Chicagon, nors galėjo ten ramiai sau gyventi.

Ne vienas mūs veikėju, susikroves ant savo pečių tokį metų skaičių, jau tikrai namus daboja ir nugarą prie krosnies šildo. Gi Samienė? O, ne. Visur jos esama. Ir Katalikų Federacijoj, ir Kat. Susivienijime, ir Vyčių sendraugiuose, ir Balfe, ir Chicagos Lietuvių Taryboje, ir vienuolijų rėmėjų sambūriuose ir įvairiose labdaros, kultūrinėse draugijose. Daugelyje tų draugijų

valdybose eina tai sekretorės, tai bet kurios komisijos pirmininkės pareigas. Dar randa laiko ir spaudai žinių iš paminėtų organizacijų patiekti. Gi namuose (turi nuosavus namus) taip pat viskas švara ir tvarka dvelkia.

Tikrai yra nepaprastos energijos moteris. Greičiausia ir ji yra skaičius (turi nemenką knygynėlį), kad veikimas, bendravimas su žmonėmis žmogų jaunu palaiko ir energijos priduoja.

E. Samienė yra pavyzdys visiems "seniams" ir visoms "senėms".

Žymiausia tautosakininkė. Uršulė Žemaitienė, Suvalkijos dukra, be abejonės, yra žymiausia tautosakininkė. Kiek ji moka liaudies dainų, pasakų, patarlių, mįslių ir kitokios tautosakos, sunku būtų ir pasakyti. J. Būga, kuris renka tautosaką, yra užrašęs daugiau kaip 1,000 U. Žemaitienės padainuotų liaudies dainų, pasakytų pasakų, mįslių ir t.t. Priklauso ne tik sendraugiams, bet ir kitoms katalikiškoms organizacijoms, kurioms nuolatos padeda ruošiant banketus, vakarienes, pobūvius. Kai įėjęs į salę girdi iš virtuvės plaukiantį gražų balsą ir dar niekur negirdėtą dainą, žinok, kad šeimininkauja U. Žemaitienė.

Atidarė naują krautuve. Pivarionų kepykla neseniai atidarė naują modernišką krautuve didžiausioj lietuvių kolonijoj — Bridgeporte, 3200 S. Halsted St. Puošniai įrengtose patalpose parduodama lietuviška ruginė duona, taip pat įvairūs pyragai ir pyragaičiai bei sausainiai; galima taip pat gauti lietuviško sūrio ir kitokių pieniškų produktų. B. Pivarionienė yra nuoširdi sendraugių ir kitų labdaros bei kultūrinių organizacijų narė ir rėmėja.

Atšventė 20 metų vedybų sukaktį. Pranas ir Beneta Cicėnai, L. Vyčių organizacijos veteranai, dabar priklausą sendraugiams 1956 m. lapkričio 25 d. atšventė 20 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Sukaktuvininkus pasveikinti ir sveikatos bei nenuilstamos veiklos palinkėti buvo susirinkęs gausus būrys sukaktuvininkų draugų ir bičiulių.

SKAITYK,
REMK
IR PLATINK

"VYTI"

Lietuvos Vyčių Istorija

Ignas Sakalas

(tąsa)

88-ji KUOPA

88-ji kuopa Donora, Pa., įsteigta 1917 m. liepos 15 d. Steigiamajame susirinkime susirašė 40 narių.

Pirmas didesnis kuopos darbas buvo — knygyno įsteigimas. Sukrutus nariams, greit buvo surinkta daugiau kai du šimtai įvairių knygų. Knygynas kas met buvo papildomas naujomis knygomis ir laikraščiais.

Paskelbus Katalikų Spaudos Savaitę, kuopa išrinko komisiją iš P. Kastrickio, J. Gedvilo ir J. Bubilo, kuri sėkmingai darbavosi, kad kuo daugiausia tą savaitę paskleidus katalikiškos spaudos lietuvių namuose.

Kuopos veikimą gali pavaizduoti pavyzdžiui 1919 metų įvykių eilė.

Liepos 6 d. suruoštas piknikas Tautos Fondui.

Rugpjūčio mėnesio susirinkime padaryta rinkliava Vyčių spaustuvių reikalams. Sudėta \$28.50. Rugsėjo mėnesį tam pačiam reikalui buvo suruoštas balius. Be to mėnesiniam susirinkime dar paaukota \$10, taip pat \$10 paaukota Tautos Fondui.

Spalio mėn. susirinkime nutarta pakviesti su paskaita kun. Laukaitį, o kitą vakarą filmininką Račiūną, kad parodytų laisvosios Lietuvos gyvenimą. Prakalbas ir filmo vakarą sukliudė padidėjęs plieno darbininkų streikas. Bijota nuostolių, tad svečių pakvietimas atidėtas vėlesniam laikui.

Vyčių kuopai įsisteigus klebonu Donoros lietuvių parapijoje buvo kun. M. Kazėnas, vėliau ilgametis Šv. Kazimiero parapijos Pittsburg, Pa., klebonas, kuris, kaip čia, taip ir Pittsburghe vyčių veikimą rėmė, kuopas tėviškai globojo ir pats, kiek laikas ir sąlygos leido, tam veikime dalyvavo.

89-ji KUOPA

Šiuo numeriu Centre buvo įregistruotos dvi kuopos: Pittsburg, Pa., ir Niagara Falls, N. Y. Kurioj vietoj vyčių kuopa pirmiau buvo įsteigta ir Centre įregistruota, nėra tikrai žinoma. Atrodo, kad Pittsburghe, nes "Vyčio" nr. 9 (1916 m.) rašoma, kad Pittsburghe jaunimas atgija. Birželio 4 d. atsilankęs Šv. Vincento parapijos salėn, kur buvo suruoštos prakalbos, K. Pakštas kalbėjo apie jaunimo uždavinius ir po kalbos suorganizuota vyčių kuopa. Ten pat rašoma, kad "Pittsburghe labai yra prasiplati-

nę girtieji klubai, tad vien tik tai blaivus jaunimas galės žmonių susipratimą pakelti". 6-me seime Cleveland, O., (1918 m.) kuopą atstovavo du atstovai: J. Jankus ir J. Petraitis. Iš žymesniųjų narių visuomeninėj veikloj ypatingai buvo prasikišę J. Jankus, J. Petraitis, J. Jankienė, J. Janutis, B. Bernatonis, A. Puidaitė, M. Puidaitė ir J. Zalagėnas.

Nėra žinių, kaip ilgai kuopa veikė, kokiais darbais labiau pasižymėjo ir t. p.

Truputį vėliau tuo pačiu numeriu Centre buvo įregistruota vyčių kuopa įsisteigusi Niagara Falls, N. Y. Bene pirmąją sekretore buvo Anelė Karaskiūtė, 532—19th St. "Vyčio" nr. 4, 1919 m. rašoma, kad kovo 21 d. suruoštos prakalbose vyčių spaustuvei steigti aukėjo kun. L. Vaicekuskas 13 dol., B. Sauroris 8 dol., po 5 dol. V. Ulickas ir J. Žuklis, po 1 dol. J. Novickas, M. Jančius, T. Stančius, T. Laucaitė. Kiti nariai aukėjo po mažiau. Viso sudėta 40 dol.

Kokiu būdu vienoj ir kitoj vietoj vyčių kuopoms Centro buvo duotas vienas numeris, sunku atsakyti. Greičiausiai Centras buvo padaręs klaidą, nes kiek vėliau Niagara Falls kuopa buvo žinoma jau 92-ju numeriu ir, kai prieisim prie to numerio, skaitysime apie Niagare Falls kuopą tiek, kiek pasisekė rasti žinių tuometėjusiuose katalikų laikraščiuose.

90-ji KUOPA

90-ji kuopa Harrison-Kearny, N. J., įsteigta 1917 metais liepos 22 d. Kuopos steigėjais buvo kun. F. Jakštys, J. Baurisaitis, K. Nakrošius, K. Mačionis, A. Kalinaitė ir Josnaitė. Steigiamajam susirinkime įsirašė nemažai narių.

Nuo pat įsisteigimo kuopoj viešpatavo narių vieningumas ir pasišventimas augšties lietuvių tautos idealams. Tą liudija kad ir šis faktas: 1920 metais nutarta iš izdo paskirti auką, kad apginti narių garbę, kurią buvo stipriai pažeidęs anų laikų vienas bedievių laikraštis. Leidėjai to laikraščio viešai atsiprašė ir tokiu būdu reikalas buvo išlygintas. Kitaip vyčių skundą būtų svarstęs teismas. Iš to galima susidaryti išvadą, kaip nepalanki vyčiams ir bendrai katalikams spauda (laisvamanių ir socialistų) melagystėmis ir šmeižtais bei narių garbės pažeidimu griovė kuopos pagrindus. Šaltas daugelio ir lietuvių katalikų elgesys vyčių atžvilgiu, nesėkmingi, lyg boikotuojami, vakarai ir kitoki parenkimai rodė kuopai juodą ateitį. Tačiau kiekviena prieš ataką, kiekvienas nepasisekimas dar labiau

WILLIAM V. GORSKI

MASSACHUSETTS GOVERNOR APPOINTS K. OF L. MEMBER TO KEY POST ON PRESS STAFF

William V. Gorski, a member of Council 17 in South Boston and the advisory committee of "Vytis," was appointed recently as assistant press secretary to Governor Foster Furcolo of Massachusetts.

A second degree member of the Knights of Lithuania, Gorski has been active in local K. of L. programs and has been a contributor to this publication.

A lifelong resident of South Boston, he attended public schools in Boston and is an alumnus of Boston University and the Medill Graduate School of Journalism at Northwestern University in Evanston, Ill.

A newspaperman for more than a decade, he has worked in New York State and in Maine, and is a member of Sigma Delta Chi, national Journalistic fraternity.

A press relations secretary for Senator John E. Powers, Democratic floor leader in the Massachusetts Senate, Gorski is a former editorial staff member of several Greater Boston newspapers. He has also been a publicist for local charitable organizations.

A World War II veteran, he served in the Mass. National Guard's former 110th Cavalry and subsequently in a field artillery unit of the 26th Division. A serviceman for five years, he spent 26 months overseas in the Pacific Theatre and was a member of the famed Americal Division.

He lives in 201 K Street with his mother, Mrs. Mary Gorski, and a sister.

cementavo narius vienybėn ir grūdino ryžtui nuolatai ir dar sparčiau eiti pirmyn. Kad tai tiesa, rodo kuopos veikimas. Nuo įsisteigimo, per penkiolika metų kuopa suruošė 147 įvairius vakarus, 56 narių savitarpio pobūvius, 12 metinių banketų, 6 koncertus, 9 gegužines ir 62 ekskursijas.

Nuo 1927 m. kuopa kasmet iškilmingai minėjo Motinos dieną. Nepraėjo nė viena svarbesnė Lietuvos arba ir pačios kuopos sukaktis, kad nebūtų buvus atitinkamai paminėta. 1939 metais kuopai teko garbė suruošti metinį visos organizacijos suvažiavimą — seimą.

Visą laiką kuopa buvo viena stambiausių parapijos rėmėja ir jos veikimo talkininkė. Dosni taip pat buvo ir visoms lietuvių katalikų organizacijoms ir kultūrinėms bei švietimo įstaigoms.

Į Lietuvos reikalus kuopa visuomet atsiliepdavo gyvai ir aukodavo pagal turimus išteklius. Savo organizacijos bendriems reikalams taipgi yra paaukojus daugiau kaip \$500. Yra viena didžiausių ramsčių New York ir New Jersey valstybių apskrīčiui palaikyti.

Kuopoj nuo seniai veikia sporto sekcija. Vadinauam "Track meet" 1935 m. New York ir New Jersey apskr. laimėjo čempionatą. Krepšinio turnyruose per tris metus, būtent 1935-7 m., kuopos rinktinė

buvo vainikuojama, kaip apskrities čempionas. 1938 metais "Track meet" vėl laimėjo pirmenybes.

Kuopa su pagarba mini senuosius ir vėlesnius laikais veikusius narius, veikėjus: J. Stasilionį, G. Vaitkūną, J. Kuprasevičių, V. Simaliūną, M. Augustinaitę, A. Daunorą, J. Daškevičių, K. Nakrošių, P. Odelį, P. Karnilą, M. Ekelevičiūtę, P. Velyvį, J. Mačiulską, B. Ašakūną, E. Grivertą, H. Savickutę, A. Bedarbiūtę, M. Laščiūtę, V. Kemežiūtę, S. Velyviūtę, A. Kaspariūtę, V. Barčiauską, M. Zogiūtę, A. Stankiūtę, J. Mačiulskaitę, A. Karužiūtę, A. Savicką, A. Kasparą, P. Kemežį. Kaikurie jų jau atlikę šios žemės kelionę išvyko amžinybėn.

Šiuo metu kuopą sudaro jau čia gimęs ir augęs jaunimas, didžiumoje narių sūnūs, dukterys, kurie tęsia senųjų lietuvių pradėtą kilnų darbą.

Kuopai yra pirmininkavę sekantieji veikėjai: J. Baurisaitis (1917), K. Nakrošius (1918, 1920, 1921, 1922, 1927), P. Dapkuniūtė (1919), J. Vaitkūnas (1923, 1924), P. Velyvis (1925, 1926, 1931, 1933, 1941), F. Karnila (1926), A. Kasperas (1928), A. Daunoras (1929), J. Machulskis (1930), G. Vaitkūnas (1932), J. Daškevičius (1933, 1940), V. Barčiauskas (1934, 1942), A. Stankiūtė (1935, 1936), V. Grincevičius (1937, 1939), K. Kazlauskas (1938), A. Klem (1943, 1944).

1957 MEMBERSHIP DRIVE

Persons belonging to various organizations always enrich themselves in friendship and enjoy the fun and activity they have as members. We the Knights of Lithuania are interested in new members and in reinstating former members to our ranks. We hope to accomplish this end by our 1957 membership drive.

The 1957 membership drive for the Knights of Lithuania begins January 1, 1957 and will end on April 1, 1957.

During our 44th annual National Convention, which will be held in Los Angeles, California, proper recognition will be given individuals and councils winning this drive.

We pray that Saint Casimir will watch over our drive.

THE RULES OF THE 1957 MEMBERSHIP DRIVE ARE AS FOLLOWS:

1. Only members brought into the council between the period of January 1, 1957, and April 1, 1957, upon payment of one year's dues will count for points.
New Members:
 - A. Person joining the K. of L. for the first time — 10 points.
 - B. Married couple (both new members)— 20 points.
 - C. Junior K. of L. member becoming of age and joining the regular council — 10 points.
2. Re-instated members:
 - A. Individual (former member rejoining the K. of L.) — 5 points.
 - B. Married couple (both former members being re-instated) — 10 points.
 - C. Married couple (one being re-instated the other a new member are covered by: 1-A and 2-A).
3. Organizing regular K. of L. council; re-organizing regular council and organizing Junior K. of L.:
 - A. Organizing new regular council — 25 points.
 - B. Organizing Junior K. of L. — 25 points.
 - C. Re-activating former council — 25 points.

In Articles *1 and 2 the council and individual responsible for the membership will be given the same amount of points.

In Article 3; where individuals are responsible for sections: A, B and C the council will not share in these points. If, more than one person is instrumental in this phase of the membership drive the points will be divided among the participants equally, but not to exceed the set amount of points.

All council awards will be based on their standing of Supreme Council records of December 31, 1956. A percentage system will enable all councils to have an equal chance to win awards.

Supreme Council officers will not be eligible for individual awards.

All winners will be judged from the records of the Supreme Council Financial Secretary.

The aforesaid rules having been approved by the Supreme Council and once published in the official organ the VYTIS will not be changed.

MEMBERSHIP AWARDS

The 1957 membership drive awards to be presented during 44th annual National Convention in Los Angeles, California.

AWARDS

1. Person receiving most points during membership drive. First, second and third winner.
2. Person receiving most points for general membership work from September 1, 1956 to August 1, 1957. SPECIAL AWARD* (2).
3. Council receiving most points with percentage handicap during membership drive.
4. Council receiving most points without any handicap during membership drive.
5. Council performing the most in the line of membership:
 - a) organizing councils
 - b) organizing juniors
 - c) re-organizing councils

*Number 2 will be a special award consisting of a ROUND TRIP AIR-COACH ticket to the Los Angeles Convention or the equivalent in cash of \$175.00. (Boston, Mass. is the farthest point from Los Angeles, and is used as the basis of this award.)

Supreme Council Officers not eligible for this award.)

JOHN A. STOSKUS, Chairman
5177 West 64th Street
Chicago, Ill.

JUNIOR PAGE

INSECTS IN LITHUANIA

Flies, mosquitoes, and hornets are universally regarded as pests... Lithuania is not spared these insects. They are especially annoying during the summer months to the animals, especially the horses in the pasture.

The colorful butterflies, moths, and grasshoppers of the fields are favored by the Lithuanian people. Others we may mention are the crickets, lady bugs, and fireflies, which are not destroyed by the people, although at times some of them prove to be destructive.

The Lithuanians love and respect the bee. In days gone by the people used their product — honey, for food, medicine, and sugar. Candles, made of pure bees wax, would provide light and warmth in the meager huts or cottages. The departing soul of the faithful would receive warmth and consolation from the lighted candle, as the soul began its journey into Eternity. Even today the sweetness of their honey surpasses all other sweetnesses. The Lithuanians use the word "miršta" for the bee (a word used to describe the departure of human beings) instead of the regular word "stimpas", used for animals.

There are also wild bees in Lithuania. They make their nests in fields and holes in the ground. There are many species of wild bees. They are usually very large and their sting is very painful. Their comb is very irregular, their honey, colorless and bitter.

We also find a variety of spiders, ants, fleas, termites, and other garden insects which fight each other and at times cause damage to plant life by destroying buds, leaves and even roots.

Some amphibians are found, such as lizards, frogs, and toads. Among the reptiles are the snakes and serpents.

FIRST LITHUANIAN STAMPS

This is the story of the very first stamps on which Lithuanian wording appeared for the first time in history. Previously, Russian and then German stamps were used in Lithuania.

In the midnight of 25th-26th of December, 1918, the first Philatelic Twins were born in Lithuania, in Vilnius. They were the two postage stamps: 10 skatiku and 15 skatiku, both with thin cyphers.

They were printed hurriedly at Kuktas hidden printing shop in Vilnius under very adverse conditions. The German occupational army was still menacing and robbing the people of Lithuania. Bolshevism, banditry and chaos reigned everywhere. Printing material was unobtainable, paper was scarce, printing ink rare. Therefore the appearance of those stamps was primitive and not a bit attractive.

The designer, the typesetter and the actual printed of those stamps was Jonas Strazdas, who formerly was an apprentice in Juozapas Zavadzdis printing establishment.

When the Lithuanian Government was ready to issue Postage Stamps, the First Postmaster General, Benediktas Tamoševičius, on Christmas eve, asked Strazdas to print those stamps. He dug out the type which he had hidden during WWI and worked during the night. Letter by letter, dot by dot he set the type by hand and did the printing by hand. He did his best to make those stamps as perfect as possible.

As soon as the printing ink dried, the postage stamps were placed on sale at the Central Post Office in Vilnius, December 27th, 1918.

TRY YOUR SKILL AT MATCHING

1. air	() daržas
2. roof	() vardas
3. gate	() oras
4. catch	() kaimas

LITHUANIAN CONTRIBUTION

With pride the Lithuanians recall the U. S. Lincoln Cent. Why? It was designed by our countryman, the famous Lithuanian sculptor VICTOR D. BARANAUSKAS - BRENNER in 1909.

Victor D. Brenner - Baranauskas was born in ŠIAULIAI, Lithuania, June 12th, 1871. He emigrated to America in 1898. He made his living by engraving medals and jewelry for New York jewelers. In his spare time he visited New York Art Museums and attempted to do sculpture himself, just for his own pleasure. Soon some connoisseur of art noticed Victor's genius, and sent him to Paris to study art. As sculptor he won the GRAND PRIX at the Universal Exposition in Paris in 1900. He won the highest award at the Buffalo Exposition in 1901, and the Gold Medal for his art at St. Louis Fair in 1904.

In 1909, The U. S. President Theodore Roosevelt commissioned V. D. Brenner - Baranauskas to make a model for the new U. S. Cent for the Centennial of Abraham Lincoln's birthday. He made it. President Roosevelt liked the work of Baranauskas - Brenner so much, that he himself posed to Brenner for his own portrait... Brenner became famous and the most popular sculptor in America.

Brenner died on April 5th, 1924.

5. large	() pulti
6. dawn	() vartai
7. fall	() stogas
8. village	() pagauti
9. garden	() aušra
10. name	() didelis

(for correct answers see page 22)

VYČIAI VEIKIA

COUNCIL ACTIVITIES

NEW ENGLAND DISTRICT

Worcester, Mass. 26 B. A. C.

New officers for 1957: President—Joseph L. Landis, Vice President — Edward A. Daniels, Recording Secretaries — Bertha Adamaitis and Joan E. Grigas, Financial Secretary — Anne E. Ridick, Treasurer — Mrs. Rita E. Pinkus, Auditors — Virginia E. Daniels and Edmund J. Vaikunas, Sgt.-at-Arms — John V. Ridick and Ronald W. Valinsky, and Lithuanian Affairs — Daniel F. Shimkus.

Annual Christmas party for the Grammar School children was held in our clubrooms on December 21st. Committee, in charge of the affairs, consisted of Eddie Daniels, Joe Kondrotas, Beverly Angus, Beverly Ranucci and Eddie Vaikunas.

Barbara Lazutka, member of C-112, Chicago, Illinois spent Thanksgiving weekend in Worcester.

So. Boston, Mass. 17 F. Zaleskas

New Year's resolution of Council 17 — more items and news for the "Vyttis."

The second Sunday of the month is once again K. of L. Sunday for C-17. We found that a large number of our active and interested members are taking advantage of evening schools and colleges to continue their education and enrich their everyday life.

On November 11 a large membership was in attendance at our first Sunday meeting. Many of our scholars were back, and all came in anticipation of a wonderful Spaghetti Supper (a good Lithuanian stand-by) prepared by the men of the council. After the business session, we found our way to what was temporarily "the Italian Room." There the boys had established a definite atmosphere for the meal.

Ah — romantic and lovely music, a candlelit room, a glass of wine — and thou (sorry, I got carried away). Anyhow, everything was perfect. The meal was delicious! Thanks boys!

Chefs for the day were Roland Martinkus, Ed Ruka, John Olevitz, Al Jaritis and Joe Marcinkevicius. The waiters, including the chefs, (who incidentally gave excellent service — no tipping necessary) were: Charles Marcinkevicius, Arthur Gailius, Jerry Venis, Frank Stanaitis, John Daniels and Bill McMaken (our Irish-Lithuanian friend).

Now I hear the fellows asking, "Girls, when do we get a return treat?" Suggestedly the young men mentioned another inviting "Lithuanian" food—chop suey. Although the spaghetti was worth waiting for, I hope the boys won't have to wait as long as we did.

Because of the late date of the B. C. - H. C. football game, our fall dance was carried over to December 1. The Worcesterites were really gay. Holy Cross had finally won! Site of our gala dance was the Surrey Room of the Hotel Touraine in Boston. It was a lovely place; however, many out-of towners as well as some of our local members discovered that downtown traffic on a Saturday evening is "for the birds." Oh well, just another added attraction of our fair city. "Something to remember us by."

Everyone seemed to be enjoying themselves and having one ball. The music was good and the people were very congenial. Our December dance was both a social and financial success. It was good to see so many of our "young married" couples, including Ginny (Kleponis) and Chet Laufer who marched down the middle isle in November, and former K. of L'ers of our council. Thanks go to the co-chairmen John Olevitz and Edmund Rudis.

Because the New England District Holy Hour was to be held on the date of our regular monthly meeting day, the meeting was held on December 2. The big item of the day was election of new officers.

All of the council members sincerely thank our outgoing officers for fulfilling each and every office to the best of their ability. We have many fond memories of a profitable year led by alert and active leaders. Thank you all.

And now, congratulations to the new officers for 1957. Once again a lady takes the lead in our council. Winifred Skudris, a well known and extremely active K. of L'er is our President. We know Wini to be a good worker with the interests of our council holding an important place in her active life. Other officers elected are: Albert Jaritis, Vice-president; Patricia Plansky, Secretary; Ann Kleponis, Treasurer; Florence Zaleskas, Financial Secretary; Joanne Dravinskas and Rita Waitkunas, Trustees; and Charles Marcinkevicius, Marshal.

Following our business session we had our Christmas Social. Just a get-together, singing of carols, and an exchange of small gifts.

To each and all we extend our Christmas Greetings (please remember I'm writing early in December) and warm wishes for happiness in the year ahead.

Plans are quickly progressing for our annual ski-weekend to be held January 18-20 at Woodbound Inn, Jaffrey, New Hampshire. Hope there's snow.

MID-CENTRAL DISTRICT

Dayton, Ohio 96 Us Petkus'

October 26th, our Juniors held a Halloween Party in the parish hall to which the regular council members were invited. John Scott (as

elegant Lady) and Frank Petkus (as Geisha girl) won prizes. Of the younger group, prizes were awarded to Mariann Rendelmann (as little Bo-Peep), Judy Petrokas (Mama Yokum) and Barbara Mantz (society lady). Mrs. Mary Lucas and Mrs. Ada Sinkwitz were hosts for the evening.

The turnout for our November 24th Social was great. Good to see Tony and Joanne Zelinskas, Joe and Mary Kavalauskas at the affair, also John Razauskas. Mike and Fran Petkus were in charge of the Social.

Several of our members celebrated Anniversaries in November — Ann and John Scott, Pete and Paulette Petkus, Mik and Fran Petkus. Birthdays — Polly Pietrzak, Ada Sinkwitz, Ted Sluzas and Gus Blum.

Election of officers was held in December: Father Walter Katarskis, spiritual adviser; Charles Vangas, president; Charles Petkus, vice president; Frank Gudelis, treasurer; Ada Sinkwitz, financial secretary; Mary Lucas, recording secretary; John Scott, sgt.-at-arms; Fran Petkus, VYTIS correspondent; Ann Scott and Joan Kavy, condolence secretaries; Joe Kavalauskas and Mike Petkus, trustees. Committee chairmen also elected were: RITUAL — Frank Gudelis, LITHUANIAN AFFAIRS — Ann Scott, SPIRITUAL PROGRAM — Fran Petkus, CULTURAL — Pat Zelinskas, SPORTS — Mike Petkus and Joan Kavalauskas, CUSTODIAN — Charles Petkus, JUNIOR COUNCELLOR — Mary Lucas. Many thanks to the outgoing officers; may our new officers have a successful term of office.

New Year's Eve party was chair-
maned by Charles Petkus.

Our bowling league has been progressing very successfully. Standings are as follows: SUVALKIEČIAI (19-11), KAUNIEČIAI (18-12), DZŪKAI (18-12), ZANAVYKAI (16-14), VILNIŠKIAI (15-15), AUKŠTAIČIAI (13-17), ŽEMAIČIAI (12-18), and KAPSAI (9-21). Joanne Zelinskas and Kay Sluzas hold high individuals score—186 each. Kay has a high three-game series of 500. Fran Petkus still holds high individual average with 133. In the "he-men" section, high single game was taken over by Charles Petkus with 224. Pete Petkus still holds three-game high

series with 559. Tom Scott holds high average with 169.

C-96's twenty-fifth anniversary celebration will be held the weekend of February 22-24 and co-chaired by Mary Lucas and Frank Gudelis. Friday evening — Variety Show or Lithuanian Play (Mary Lucas and Charles Petkus in charge); Saturday evening — Dance to be held at the Idle Hour (Pat Zelinskas and Charles Vangas in charge); Sunday — Dinner (Ann Scott and Elinor Sluzas in charge). Mike Petkus is our Publicity Manager. (Incidentally, back cover-page Ad was taken care of by our council — we made a substantial donation to the Supreme Council.)

Not Much of Anything

We were glad to learn that the damage to the cars of Charles Vangas and Eva Leasure turned out not to be too much. Some pranksters set the front seats of their cars on fire — while members were bowling that evening... Get well wishes to Frank Ambrose, Sr... Speedy recovery to Fran Petkus after her recent operation... Once more we welcome into our midst Frank Petrauskas of Syracuse, N. Y... member via long distance... Much happiness to Gus and Mary Ann Blum in their newly-acquired homes, also Jim and Phyllis Richey, Jim and Joan Kavalauskas, also John and Bert Stoskus (Chicago).

December birthday greetings to Andy August, Frank Gudelis, Mike Petkus, Joe Somentus, Fran Vangas, Joan Kavalauskas and Joe Rimkus.

Our entire council extends its deepest sympathy to Mrs. Gene Razvadauskas and daughters, Norma and Gloria, on the death of our beloved former National President Frank Razvadauskas. His loss will be certainly felt by the entire Knights of Lithuania organization.

Pittsburgh, Pa. 19 M. P.

On October 7th, Julie Aleshunas, Margy Potts, Tony Moscevicus, Walter Chinik and Walter Rozger attended the 40th anniversary Dinner-Dance of the New York-New Jersey District held at the Robert Treat Hotel, Newark, N. J. Andy Rozger is most obliging — all he requires is a few passengers and away he goes. Julie was quite impressed with the dedication of the Lithuanian Cross; also mentioned the

LITHUANIAN NIGHT on Broadway, was the first time that the Lithuanians were so honored.

On October 25th, Father Walter's birthday was celebrated by a dinner tendered him at Mona Lisa. Under the chairmanship of "Tillie and Bernice" the dinner had all the makings of a Banquet. Father Walter was presented with a movie camera.

Joe Boley of New York City was our guest speaker at the K. of L. Radio Banquet held in November. Banquet chairlady was Julia Aleshunas; Ad Book chairlady was Alice Beacon. Many friends and out-of-towners were present at the banquet.

On November 29th, our Social meeting (postponed from the previous Thursday due to Thanksgiving) was of an entirely different type of meeting. Father Walter gave a talk on Baptism. He explained varied types of Baptism and how and who could baptize. At this meeting, George Levinskas also gave a talk on the Lithuanian Language, its origin — Indo-European. Among other things he mentioned that the Lithuanian language started somewhere around the Baltic Sea and Caspian Sea. The first Lithuanian book published was around 1547 (translation of The Catechism). George's talk was quite interesting and informative.

On the second Sunday in December, a Communion Breakfast was enjoyed by all members at St. Casimir's parish hall, following the 10 o'clock Mass.

Ruth Greblunas is in the Cupid's column. Girls, did you see-e-e the huge rock that she is wearing on the third finger, left hand! It couldn't happen to a nicer girl. Best wishes, Ruth.

Linksmų Naujų Metų — visiems!

ANSWERS TO "TRY YOUR SKILL"

- (9) daržas
- (10) vardas
- (1) oras
- (8) kaimas
- (7) pulti
- (3) vartai
- (2) stogas
- (4) pagauti
- (6) aušra
- (5) didelės

CALIFORNIA DISTRICT

Los Angeles, Calif. 133 — Helen Nashlenas

At our regular meeting held December 2nd, at the home of Lorraine Samolis, following officers were elected to serve the Knights of Lithuania during the "Convention in California" year:

PRESIDENT — Leonard Valiukas: A clear thinker, an excellent organizer, tactful mediator and a most capable leader;

VICE PRESIDENT — Anthony Skirius: Ambitious, accommodating, diplomatic, and a most capable recruiter of members;

2nd VICE PRESIDENT — Joe Zichwic: Well spoken and well spoken of, a most welcome recent addition to our council;

SECRETARY — Lorraine Samolis: Personable, nimble witted, precise — an excellent scribe;

FINANCIAL SECRETARY — Laura Yucius: Energetic and aggressive — Chicago's loss is our gain;

TREASURER — Ann Laurinaitis: Stable, dependable, loyal, accurate — tireless worker;

VYTIS CORRESPONDENT — Helen Nashlenas: Capable? Accurate? Tactful? Dependable? I'll bow to your opinion 12/57;

SGTS.-AT-ARMS — John Antanavich: Congenial personality, wonderful sense of humor — one of our best loved Knights; and Joe Barkauskas: Quiet spoken, friendly, ambitious — our highly prized Scottish import.

Installation of our officers in conjunction with our annual Christmas party took place on December 16th at the Corsican Restaurant, Hollywood, California.

At the same meeting, following committees were organized and chairmen elected: **SPIRITUAL** — Ed Bartkus; **CULTURAL** — Nida Balsytė; **LITHUANIAN AFFAIRS** — Leonard Valiukas; and **RITUAL** — Laura Yucius.

Also, here is a note of particular interest to all **KNIGHTS** everywhere. This year, Council 133 is again most fortunate to be guided by our Spiritual Adviser Rev. Dr. Bucmys.

With our beloved spiritual adviser, newly-elected officers and committee chairmen at the reins, the 1957 **NATIONAL CONVENTION** in **LOS ANGELES** is bound to be a tremendous success. **Remember the convention** to be held in August. Whether you fly, sail, rail, motor, bike or hike, **CALIFORNIA** will give **YOU** a **ROYAL** welcome. See you at the Statler!

ILLINOIS-INDIANA DISTRICT

Chicago, Ill. 112 John A. Stoskus

We had a very good attendance at our last meeting. Father Leonard Vaisvilas gave an interesting talk on the Sacrament of Baptism; also memorial service for our deceased members was held.

Ši-Ta Apie Mūsų Narius

Lorraine Dombrowski, chmn. of Lithuanian Affairs Committee, spent ten days at the Little Company of Mary Hospital... Algird Brazis' father underwent surgery at St. Francis Hospital... Adam and Anele Anderson are happy parents of a third daughter... Charles N. Urba has a new nephew, Carl Barauskas... Ray Samoska and Ray Simutis have been matriculating at the University of Illinois (Chicago) since last fall... Louis Rogers is a proud member of the famous "Andy Frain" Ushers... Al and Julie Zakarka spent the Holiday Season in Amsterdam, New York... Some people tried to prevent Barbara Lazutka from flying to Worcester, Mass... Our prexy Betty Tucker decided the last minute to spend some time in New York and visit New England... Vyt Lubert enjoyed his business trip to Washington, D. C.... Past Financial Secretary Al Mockus was transferred to Indianapolis, Indiana.

Barbara Lazutka, chairlady of the council raffle sponsored for the benefit of the Supreme Council thanks all who helped make the affair a success. The Supreme Council treasury will be greatly increased because of the members' patronage. Raffle winners were Martha Sheures, Jean Sheures, Barbara La-

zutka and Ed Pocius. Dolores Wainauskas won a fishing basket raffled off by the Marian Fathers, Plano, Illinois.

We congratulate George Jonikas on his reelection as President of the Illinois - Indiana District and Eleanor Laurin as 2nd Vice President whose duties will be to increase membership in the district.

Our annual dance, chairmaned by Ed Pocius and assisted by Monica Kasper, Dolores Rupp, Betty Tucker, Anthony Yuknis and Vyt Lubert, was a huge success. We were delighted to have three Supreme Council officers, numerous district officers and various council officers in attendance... Mary Grebloski, member of Council 3, Philadelphia, Pa. was escorted by her fiance, John "Duggan" Dauginas... We missed the name of a charming members from Cleveland who was escorted by our staunch K. of L'er John Vilkisius... Fifteen members of the Sportsmen's A. C. and their friends seemed to be having a gala time at the dance.

Happy New Year!

1957 K. OF L. CALENDAR

January 18-20 — So. Boston, Mass. (C-17), **ANNUAL SKI-WEEK-END**, Woodbound Inn, Jaffrey, New Hampshire

February 16 — New England District **DANCE**, American Lithuanian Citizens Club, 475 Smith St., Providence, R. I.

February 23 — Great Neck, N. Y. (C-109), **DANCE**, Steamboat Inn.

March 4 — **ST. CASIMIR'S DAY** commemoration.

August 8-9-10-11 — 44th K. of L. National Convention, Hotel Statler, Los Angeles, California. Host Council 133.

PADEKA

Dayton, Ohio 96 Vyčiu kuopa, savo jubiliejaus 25 metų proga, paaukojo "Vyties" reikalams 40 dol. Nuoširdžiai dėkojam. Tikimės, kad jų pėdomis paseks ir kitos vyčių kuopos.

"Vyties" Redakcija

AN INVITATION

In February of this year, Knights of Lithuania Council 96 of Dayton, Ohio observes the 25th anniversary of its reorganization in February 1932. During these 25 consecutive years, Council 96 has maintained an uninterrupted existence and has been at all times in good standing with the Supreme Council. We wish to celebrate this anniversary in a fitting manner, and have therefore arranged the following series of events:

February 22nd Friday evening	Variety Program at
Holy Cross Church Hall, 1922 Leo St.
February 23rd Saturday evening	Dance at Idle Hour Club,
1141 Brandt St.
February 24th Sunday 10:00 A. M.	Mass at Holy Cross Church
1:00 P. M.	Dinner (Place to be announced)

We extend a cordial invitation to all our K. of L. friends to come to Dayton on that weekend and participate with us in this observance. Further information, hotel reservation cards, etc. can be secured from the following:

Mary Lucas, Chairman
204 Rita St.
Dayton 4, Ohio

Frank Gudelis, Co-Chairman
129 Rita St.
Dayton 4, Ohio

